

FORMANŮV KOLÍN

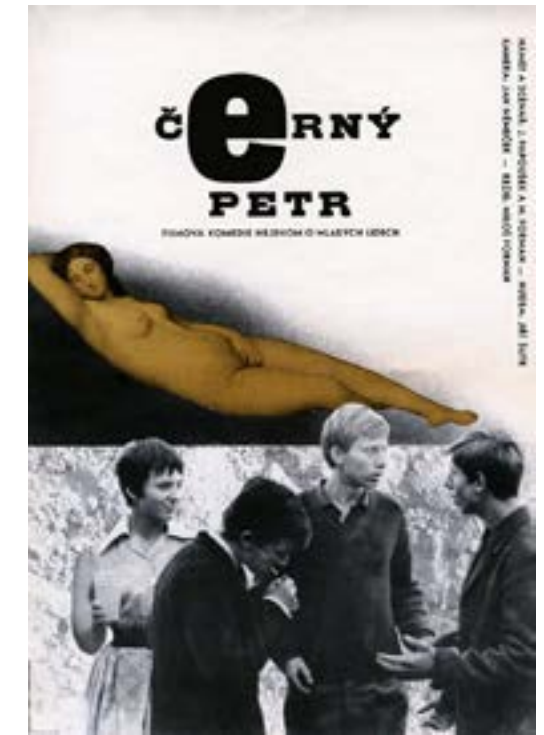
Formanův Kolín
ATV
Sabina Ježková
Ateliér Cikán
ZS 2022/2023
FA ČVUT

Miloš Forman a Kolín

Město Kolín bylo vybráno Milošem Formanem jako kulisa pro jeho první film s názvem „Kdyby ty muziky nebyly“, což byl krátký filmový fejeton. V tomto díle se Forman zaměřil na dvě dechové kapely, a to na Kmochovu hudbu Kolín a Dechovou hudbu ZK Veřejného požárního útvaru Kolín, které se společně připravují na událost nazvanou II. Kmo-chův Kolín.

Miloš Forman nám skrze film přiblížil atmosféru a význam kulturních událostí v menších městech, kde hraje hudba významnou roli ve společenském životě.

Po úspěchu s prvním filmem se Miloš Forman rozhodl vrátit se do Kolína, tentokrát s filmem „Černý Petr“. „Černý Petr“ je film, který se věnuje jiným tématům a příběhům, ale stále využívá prostředí Kolína jako svůj rámeček.

černý
PETR

Děj a obsah filmu

Samotný děj filmu Černý Petr je nesmírně prostý – mladý učeďník jménem Petr začíná svou letní brigádu v kolínské prodejně potravin a mimo pracovní dobu se schází se svými přáteli. Miloš Forman se ve filmu zaměřuje na krátké období v životě mladého člověka, které zůstává otevřené do budoucna. Petr teprve začíná objevovat svět dospělých a hledá si v něm své místo. Film zachycuje dobu, kdy mladý člověk začíná chápat komplexitu života dospělých, hledá svou identitu a snaží se najít svůj směr v životě. Forman, který film stvořil se svým kolegou Ivanem Passerem, tímto způsobem představují univerzální téma a přinášejí divákům možnost ztotožnit se s prožitky a dilematy mládeže.

Jak Petr hned po příchodu do prodejny zjistí, jeho úkolem je dohlížet na zákazníky a zabránit jim v krádežích, zatímco musí zůstat dostatečně nenápadný, aby se neprozradil. Tedy místo prodavače dělá jakéhosi hlídače, kterému se ale v této činnosti příliš nedaří. Jeho chování spíše působí jako by byl drzým mladým zvědavcem, který nakukuje do nákupních košíků a tašek zákazníků. V dalším počínání v obchodě je Petr nejistý a jelikož mu chybí zkušenosti i sebevědomí, dostává se do trapných situací. Místo toho, aby byl nenápadným pozorovatelem se tak stává přesný opak.

Příběh ale začne gradovat, když Petr zachytí podezřelého muže, o kterém si myslí, že něco ukradl a začne ho pronásledovat městem. V tu chvíli získáváme lepší přehled o městě a jeho podobách v tehdejší době, o jeho dynamice, vztazích i veřejném prostoru. Petr se totiž do prodejny již ten den nevrátí a místo toho zamíří domů, kde ho čeká rozhovor s jeho otcem. Během výsledku otec dotazuje Petra na to, kde byl, proč tam byl a co tam

dělal. Petr, plný nejistoty, nesměle odpovídá. V jednu chvíli se ho snaží zastat matka, ale svým příliš starostlivým chováním a slovy jako „Táto, prosím tě, nech už toho. Vždyť Petr je ještě dítě,“ nechtěně přidává k Petrově nejistotě další vrstvu.

Z tohoto rozhovoru si můžeme všimnout, že vztahy s dospělými Petra často dostávají do kolotoče vzájemného nepochopení. Jeho rodiče mají autoritativní postoj, odmítají se vžít do Petrovy role a podívat se na jeho situaci z pozice mladého člověka. Místo toho od otce Petr dostává káravé přednášky a jeho matka je zase přehnaně ochranářská. Oba tyto postoje jen zvyšují napětí v rodině a na chování Petra můžeme pozorovat, že se k rodičům staví odmítavě a více a více se jim vzdaluje.

Postava Petra v příběhu je klíčová, avšak jeho osobnost je nevýrazná a zdá se, že je zahalena nezájmem a pasivitou. Ačkoliv se jedná o hlavní postavu, dostává se do takových situací, které ho upozadují a staví ho „na druhou kolej.“ Tato nevýraznost není pouze výsledkem jeho vrozených obkličování úsudky a očekávání dospělých, kteří se snaží vnutit Petrovi své vlastní představy a názory, ať už se jedná o otce, vedoucího prodejny nebo učitele na plese. Petrova nevýraznost nevychází pouze z jeho povahy a charakteru, ale spíše z tlaku a omezení vnějšího prostředí. Dospělí okolo něj mu vnucují své hodnoty a očekávání, což mu brání ve vyjádření vlastní individuality a vytváření vlastní identity. Jeho pasivita může být tedy i obranným mechanismem, kterým se brání před vnucením cizích hodnot a omezením své osobní autonomie.

Konflikty se objevují i v mezilidských vztazích mezi Petrem a jeho vrstevníky. Ve filmu je i scéna natáčená poblíž Starého Labe, kde se Petr koupe s Pavlou, dívkou, která se mu líbí. Jejich schůzku ale naruší dva mladí zedníci Čenda a Zdeněk, kteří se snaží vyvolat konflikt. Dialogy mezi Petrem a chlapci jsou jednoduché a krátké, což zdůrazňuje kontrast mezi dětskou naivitou a snahou o silácký postoj, který je charakteristický pro dospělé.

Den se později přehoupne ve scénu na zimním stadionu, kde se odehrává letní zábava. Scéna je dokonalou ukázkou toho, jak jsou všichni mladí lidé ve svých činech nesmělí, což často to může vyescalovat do trapných situací. Následně proběhne slavná scéna se zedníkem Čendou a pozdravem „Ahóó“: „Slyšíš ten rozdíl: Ahój./Hoj.““ Celá tato scéna ukazuje podle režiséra Formana roztěkanost a zmatenost mládí. Mladí lidé se často zabývají zdánlivě nevýznamnými problémy a zároveň projevují nejistotu v důležitých sociálních situacích. Tato roztěkanost se projevuje v jejich přehlédnutí důležitých aspektů života a nesmyslných konverzacích.

Později doma Petr otci sdělí situaci, která vyvolá kritiku jeho životního postoje. Otec začne situaci rozebírat až kritizuje Petrův životní postoj: „Zajímavý! Co nechceš dělat, to víš! Co chceš dělat, to nevíš!“ V rozčilení by možná i udeřil Petra, kdyby se neozvalo zaklepání. Čenda přichází vrátit vypůjčených dvacet korun, ale Petrovi rodiče ho vtáhnou do kuchyně a vyřizují si s ním svou záležitost. Všichni čekají na Čendu, který se pod tlakem pohledů začne vysvětlovat. Zdeněk na něj čeká na chodbě. Čenda reaguje slovy: „Tak čekám. Je to tady zajímavý, vole!“ To Petrova otce natolik rozčílí, že hodlá mládencům vysvětlit, o čem to všechno je: „Víš ty vůbec o čem mluvíš? Víš ty vůbec co povídáš? Víš ty vůbec, co to všechno je? Nevíš? Tak já ti to řeknu! To je...“ „A tady musí film skončit. Musí.

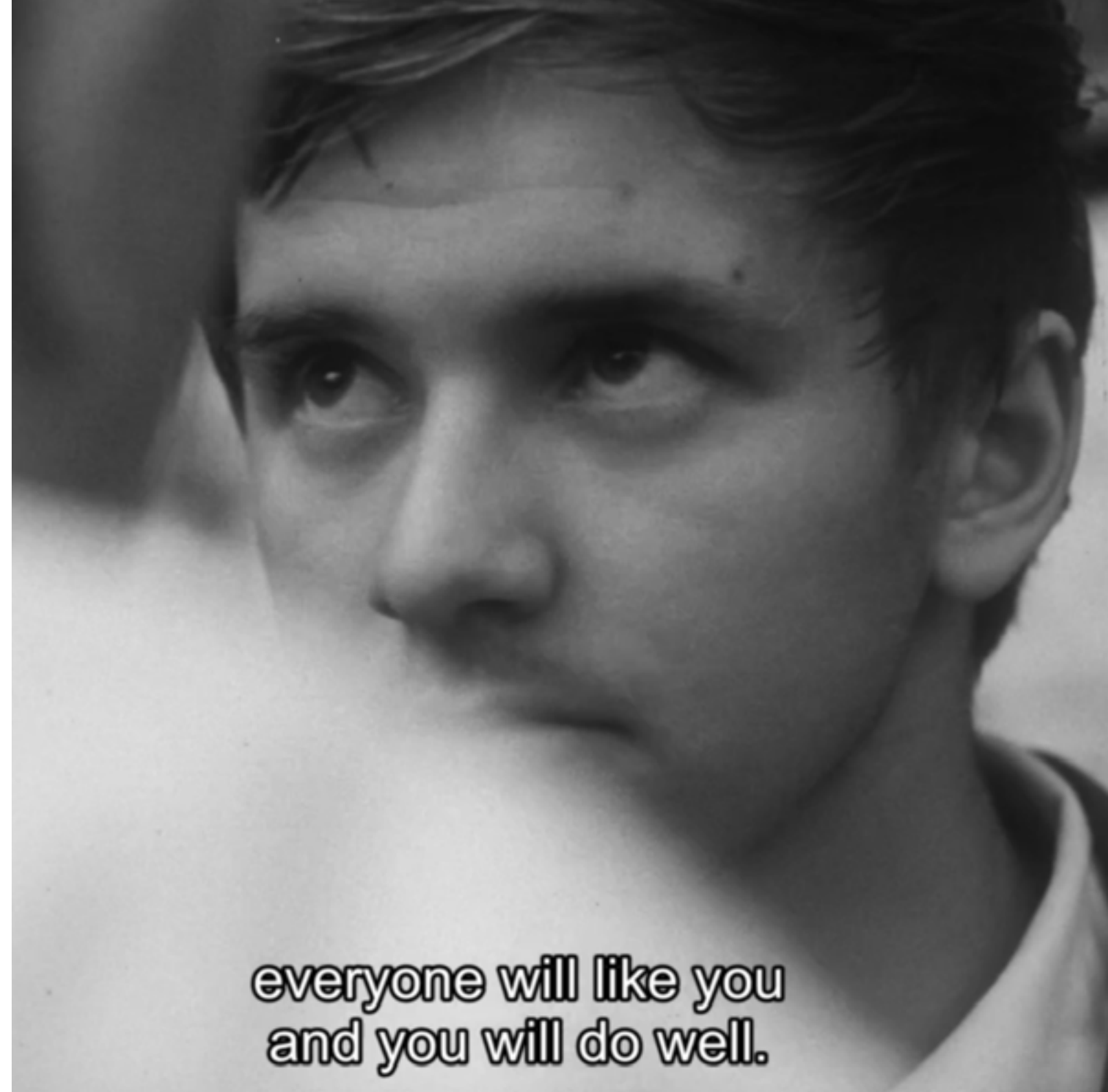
Poněvadž řekne-li v tuto chvíli Petrův otec nějakou hloupost, tak by si všichni mladí mohli myslet, že jsou chytřejší nežli jejich tátové. A řekne-li tu moudrost, kterou hledají lidé již několik tisíc let a ještě ji nikdo nenalezl, tak by dal za pravdu všem otcům, kteří si myslí, že je zkušenosti opravňují k tomu, aby je vnucovali svým dětem.“

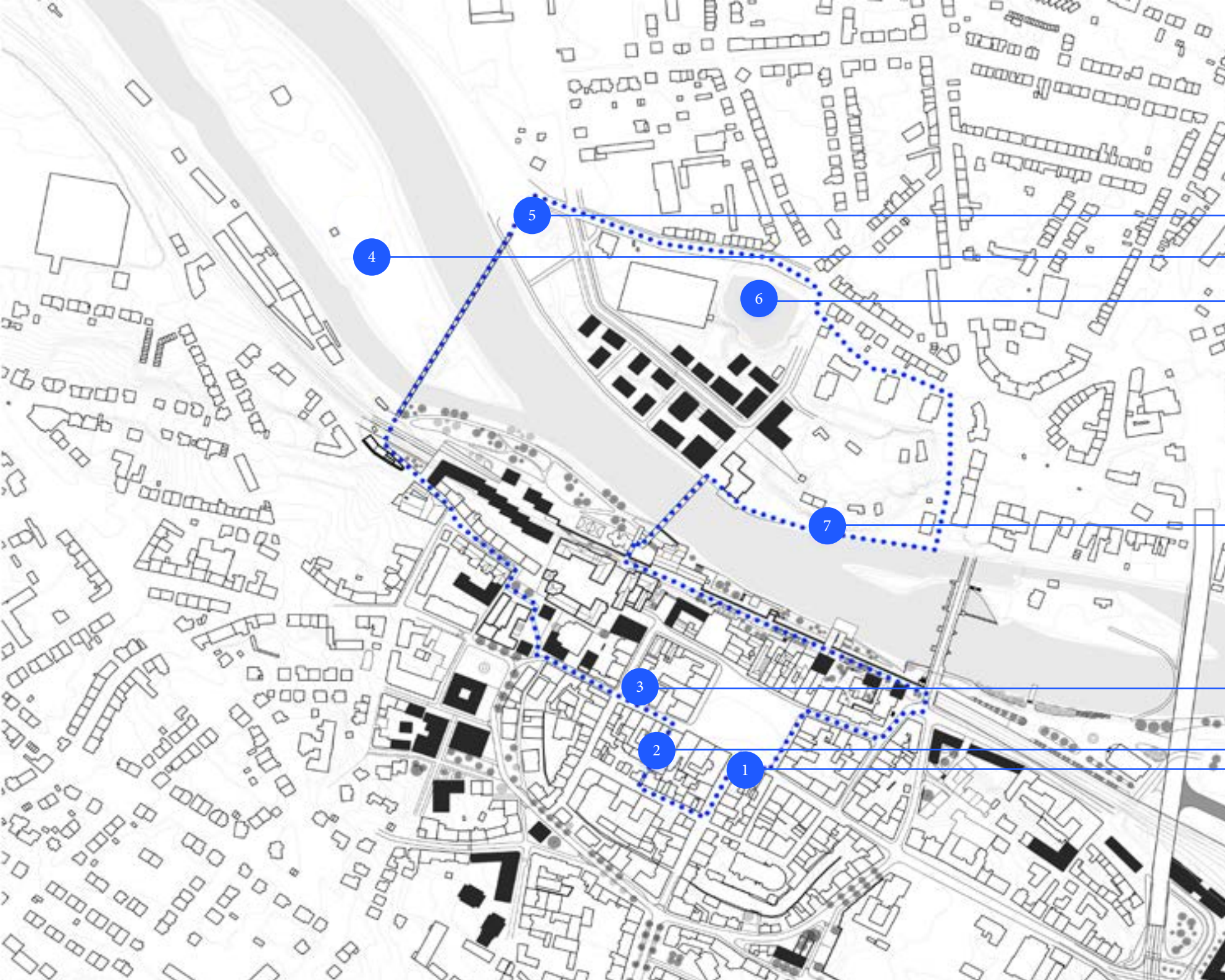
Přestože nám film podává spíše sociální témata, jako autentickou výpověď mladých lidí o hledání sebe samých nebo o generačním odcizení, podává nám také výpověď o tom, jaký byl život v na maloměstě během 60. let, jaká byla tehdy atmosféra. Je ale zajímavé, že ve filmu se děj odehrává obecném prostoru města. Žádná z postav nezmiňuje nic o Kolínu, ani o žádné z lokalit ve městě a stejně tak je to s označením míst ve filmu. Kolín tak v tomto snímku nehraje hlavní roli nýbrž takové křoví, kulisu, kde se to všechno odehrává. Pozadí, na kterém se odehrávají ty jednotlivé okamžiky, okamžiky, kterým často nevěnujeme pozornost, protože se odehrávají dennodenně, a tak je nepovažujeme za vzácné.

Vhled do této každodennosti, který nám snímek ukazuje, jako by nikde nezačínal a nikde nekončil, čas pouze plyne a zápleтка nepřichází. Přesto nás děj dokáže vtáhnout a my se dokážeme vcítit do všech Petrových peripetií, které ho během devadesátiminutového snímku potkávají. Neshody s otcem, první lásky, bezstarostné chvíle letních dní a problémy s autoritou, to vše pozorujeme jakoby klíčovou dírkou, jako bychom to vidět neměli, jako bychom tam neměli být.

Film byl v době svého vzniku v roce 1963 pro Kolín velkou událostí, jelikož v něm hrála i řada místních obyvatel a ti, kteří ve filmu nehráli jeho tvorbu alespoň pozorovali. Následně film sklídl velký úspěch u nás i ve světě, a tak je trochu škoda, že je málo známé, že jeho děj je zasazen právě do města Kolína. Rozhodla jsem se proto postavu Miloše Formana do Kolína vrátit a oživit vzpomínky na jeho dílo. Procházím po lokalitách, kudy nás provázel Petr a přemýšlím nad jejich potenciálem a významem pro město. Následně navrhuji, jak by šel daný prostor upravit a jak by šla zvěčnit vzpomínka na něj tak, aby Miloš Forman ani Černý Petr z města už nikdy neodešli.

everyone will like you
and you will do well.

Modrý domeček u lávky pro pěší

Kmochův ostrov

Lom u zimního stadionu

Podskalské nábreží

Proluka v Pražské ulici

Zlatá ulička

Prodejna potravin na Karlově náměstí

1

Náměstí

Pozice kameramana

V první scéně je klíčovou pozicí kameramana ta, která zachycuje částečný obraz náměstí v obchodě, zaměřená směrem do náměstí. Kamera sleduje Petra, který přichází do obchodu na svou první směnu. Perspektiva kamery vychází z interiéru obchodu a nasměrována je směrem na náměstí, což umožňuje zachytit obchodní dům firmy Baťa (čp. 73), postavený v letech 1930–1932 stavitelem Františkem Zárubou. Tato budova se nachází na severní straně náměstí a je částečně viditelná, stejně jako několik dalších přiléhajících budov.

Kamera dále zachycuje Petra, jak přichází k obchodu. Během tohoto okamžiku jsou viditelná projíždějící auta a autobusy, což dodává scéně živost a dynamiku. Kameraman se zaměřuje na detaily okolí Petra, zachycuje ruch ulice a atmosféru náměstí v daném okamžiku.

Celkový záběr kameramana umožňuje divákům nahlédnout do okolí a prostředí, ve kterém se příběh odehrává. Dynamický pohled z interiéru obchodu směrem ven přináší do scény pestrost a umožňuje divákům zažít atmosféru daného místa.

Citování z filmu

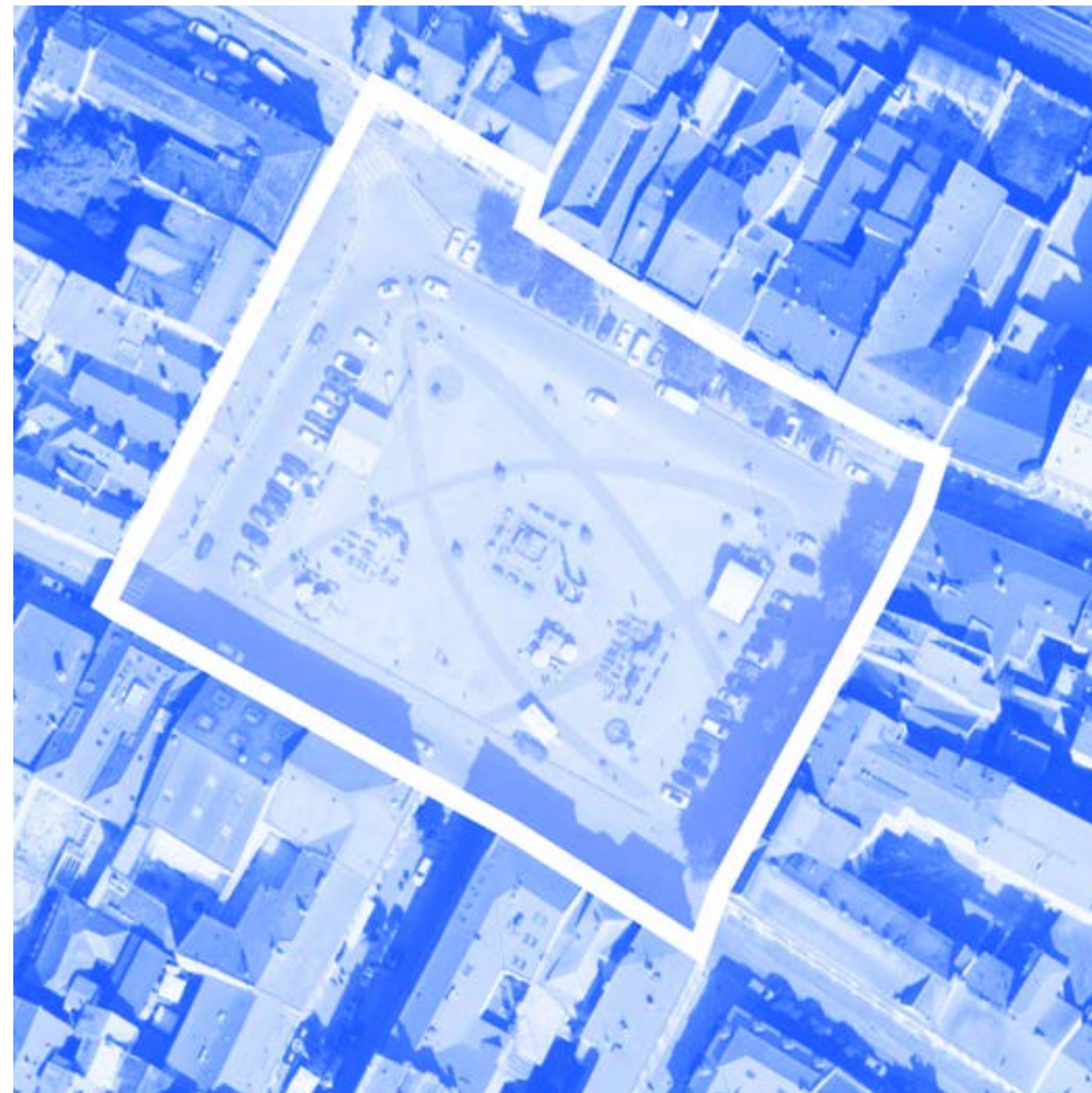
- 1:14 Otevírají se dveře obchodu a dovnitř vstupuje prodavač.
- 1:38 Zobrazí se titulky.
- 2:00 Prodavač otevírá dveře zaměstnankyním, prodavačkám. Zároveň začne v pozadí hrát píseň „Vzduch je modrým nikotinem nasy cen, nový ubrus starým vínem polit, mladý muž si tyká s měsícem a vzlyká – život je pes a já se musím holit“ od autorů Jiřího Šlitra a Jiřího Suchého.
- 5:17 Kamera zachycuje pohled do obchodu směrem k domku Baťa, odkud Petr přichází. Prodavač odemyká obchod a přichází první zákaznice.
- 6:11 Prodavač vysvětluje Petrovi, že bude hlídat zboží. Říká mu: *„Tvým úkolem bude, abys ty spotřebitele dobře hlídal, ale tak, aby nevěděli, že je hlídáš. Tak vychováváme ty spotřebitele k poctivosti.“*
- 7:13 Petr začíná sledovat zákazníky.
- 8:15 Prodavač vysvětluje Petrovi, že nesmí hlídat v plášti, aby spotřebitelé nepoznali, že patří k personálu. Varuje ho: *„Petře, vždyť jsem ti říkal, takhle to nejde. Ty za nima chodíš jako policajt, to nejde. Musíš to dělat tak, jak jsem ti to říkal, nenápadně, rozumíš?“*
- 11:25 Petr si všimne, jak starší muž něco vezme a odchází s tím pryč. Rozhodne se ho pronásledovat.

Popis veřejného prostoru

Náměstí představuje jakési epicentrum sociálního dění, kde se setkávají rozmanité světy jednotlivců. Je prostředím, kde se prolíná historie a současnost, a kde se otevírají dveře k vzájemné interakci a sdílení. Toto místo hostí městskou radnici s její autoritou a stojí zde významné historické památky, je to zároveň živé centrum obchodu a služeb. Na náměstí se také koná řada kulturních akcí, to může napomáhat k formování místního společenství a ovlivňovat mezilidské vztahy.

Dřívější význam náměstí neležel jen v jeho obchodní funkci, ale bylo klíčovým prvkem každodenního života. Pro mnohé obyvatele byla návštěva náměstí jakýmsi rituálem spojeným s nakupováním, kde nešlo pouze o získání potřebných věcí, ale také o setkávání s různorodými tvářemi města. S postupem doby však tato atmosféra podlehla změnám. V dnešní době lidé upřednostňují anonymitu supermarketů na okraji měst, což vede k postupnému zániku mnoha malých prodejen a obchodů, včetně místního obchodu v Kolíně jenž si „zahrál ve filmu a naposledy otevřel v roce 2018. Tato proměna není pouze odrazem změn v životním stylu, ale také mění dynamiku veřejného prostoru, který již neplní svoji kdysi výraznou roli v městském životě.

Popis místa

Historie samoobsluhy na náměstí je bohatá a pravděpodobně sahá až do první republiky. Film situovaný do období počátku 60. let nám odkrývá určité fenomény té doby. Například v této scéně se objevuje „fízlování“, eufemisticky označované jako „výchova spotřebitelů k poctivosti.“ V praxi to znamenalo, že Petr měl za úkol dohlížet na zákazníky, aby nedocházelo k odcizení zboží, což mělo chránit obchod před zloději, zvanými „kavky“ vedoucím obchodu. Velký důraz je kladen na oblečení personálu, zejména na bílý plášť, který je dnes především spojen s lékaři. V minulosti však byl běžným oblečením prodavačů. V této konkrétní scéně plášť funguje jako prvek, kterým se člověk odlišuje nebo přiřazuje k určitému kolektivu. Když má Petr plášť, je identifikován jako součást týmu; pokud ne, stává se jedním z obyčejných zákazníků.

Důležité je poznamenat, že mnoho prodavaček ve filmu nejsou profesionální herečky, ale skutečné prodavačky z reálného života. Tato volba přidává filmu autentičnost a přispívá formování kolektivní paměti.

Konkrétní vymezení místa

Umělecké dílo, které bude spojeno s filmem Černý Petr a bude odkazovat na propojení Miloše Formana s městem Kolín bude umístěno na fasádě prodejny, konkrétně v parteru, kde dříve sídlila prodejna. V současné době je tato prostorová část využívána prodejnou mobilního operátora. Na oknech parteru se nachází nejen reklama operátora, ale také fotografie Kolína, čímž se prostor stává jakýmsi výlohovým prostorem sloužícím částečně jako galerie.

Dílo na fasádě prodejny bude záměrně propojeno s filmem Černý Petr a vytvoří tak zajímavý vizuální a konceptuální most mezi uměním, kinematografií a historií města Kolín. Tímto způsobem může vytvářet dojem, že prodejna sama je jakýmsi exponátem či památkou, což může posílit atmosféru a vnímání okolního prostoru.

Fasáda prodejny, jako místo pro umístění tohoto uměleckého díla, se stane svým způsobem interaktivním prvkem veřejného prostoru, který propojuje moderní komerční realitu s kulturním odkazem na místní historii a významné postavy jako Miloš Forman. Tímto způsobem se umělecké dílo stává nejen statickým prvkem na fasádě, ale i dynamickým prvkem, který může oživit a obohatit prostor náměstí, jehož prostor zatím současné umění postrádá.

Současná podoba parteru domu č. p. 20

Možnosti umělecké intervence

Cílem projektu je vytvořit prostor, který propojí umění s místními obyvateli a návštěvníky města, umožňující jim interaktivně komunikovat s uměleckým dílem. Koncepce se zaměřuje na vytvoření prostředí, kde se umění stává součástí každodenního života a podporuje dialog mezi umělcem a divákem.

Jako hlavní téma uměleckého zásahu může umělec zvolit postavu Miloše Formana, která byla spojena s městem Kolín, nebo se může zaměřit na jedno z klíčových témat filmu, která jsou stále aktuální i v současné době. Jako inspirace může sloužit konflikt mezi generacemi, který je typický pro Formanovy filmy a zahrnuje sympatii k mladým lidem a konfrontaci s „tatkovskou“ generací. Postava Petra v „Černém Petrovi“ může být vnímána jako symbolické ztělesnění této konfliktu, což by bylo možné dále rozvinout v uměleckém díle.

Důležitým prvkem, který by měl být zahrnut do uměleckého zásahu, je také hudba, která hraje významnou roli ve filmu. Píseň „Život je pes“, která zní na začátku i konci filmu, může posloužit jako inspirace pro vytvoření zvukového průvodce nebo jiného hudebního doprovodu k uměleckému dílu, který by posílil atmosféru a propojení s filmem. Cílem je vytvořit prostor, kde umění nejen vizuálně oslovuje, ale také zasahuje do dalších smyslů diváků, čímž poskytuje pohlcující a multidimenzionální zážitek.

Krištof Kintera: Lay down and shine

Galerie Skleňák: Výlohová galerie

:8micka light: Výlohová galerie

2

Zlatá ulička

Pozice kameramana

Scéna s Petrem, který nahání údajného zloděje. Kameraman se nachází v Zlaté uličce a zaměřuje svou kameru směrem do ulice Karolíny Světlé. Tímto záběrem se divákovi otevírá také pohled na atmosféru okolních domů.

Pohled skrze Zlatou uličku umožňuje zachytit část oblouků a zdí, které obklopují tuto historickou část města. Světlo prolíná mezi budovami, vytvářející zajímavé stíny a podtrhují historický ráz prostředí. Zdi domů jsou zdobené architektonickými prvky a břečtanem a jejich textury jsou zachyceny kamerou.

Do záběru postupně vstupuje muž, kterého Petr pronásleduje. Divák může sledovat, jak muž rychle prochází ulicí a následně za ním projde i Petr. To vše za zvuku hudby, která z vážné situace vytváří až humornou a absurdní scénu.

Celkově lze tuto scénu vizualizovat jako absurdní moment pronásledování v historickém prostředí Kolína, přičemž kamera využívá Zlatou uličku jako rámec pro sledování akce, zároveň zachycuje krásu okolní architektury a atmosféru města.

Citování z filmu

Po tom, co Petr začne pracovat v obchodě a převzme roli hlídače zboží, sleduje okolí, aby zamezil případným krádežím. Jednoho dne si všimne staršího muže a začne ho podezřívat z krádeže. Rozhodne se ho vystopovat a pronásleduje ho napříč městem, přičemž prochází různými částmi, včetně Zlaté uličky.

- 11:07 Petr si v obchodě všimne podezřelého muže a začne ho pozorovat.
- 11:45 Muž odchází z obchodu a Petr se rozhodne jít za ním.
- 12:10 Petr osloví prodavačku: „Prosím vás, zdá se mi, že tamten pán něco ukradl.“
Prodavačka se ptá: „A který pán?“ Petr ukazuje: „Ten tam.“ Prodavačka ho povzbuzuje: „Tak utíkej za ním co nejrychleji.“
- 12:59 Petr pronásleduje muže přes náměstí do Pražské ulice.
- 13:48 Muž navštěvuje další obchod, odkud po chvíli odchází.
- 14:10 Muž vyjde z obchodu a za ním vybíhá mladík, Petr si myslí, že běží za pánem, který něco ukradl. Po chvíli se ale zastaví u někoho jiného.
- 14:43 Hraje hudba, a muž prochází Zlatou uličkou v záběru.
- 14:47 Následuje Petr.

Popis mí/ěsta

Petr nás provází historickými částmi města, jako jsou Pražská ulice, Zlatá ulice, ulice Školská a Příkrá ulička, během naší honby za zlodějem. Tyto lokality nabízejí zajímavou kombinaci historie a současnosti, přičemž pro místní obyvatele Kolína i pro návštěvníky představují unikátní příležitost porovnat minulost s dneškem.

Zlatá ulička, situovaná v centru města, v jeho historickém jádru, je pěší zkratkou mezi ulicemi Karolíny Světlé a Pražskou. I přes svůj malebný vzhled není běžně využívanou ulicí, spíše přitahuje pozornost díky svému historickému rázu. Místním však může připadat nepříjemná, pravděpodobně kvůli své úzkosti a stínu způsobenému vysokými budovami a prampouchy. Přesto si uchovává romantický nádech, což z ní činí zajímavé místo na prozkoumání.

Při procházce historickými částmi města se nám otevírá možnost propojit minulost s přítomností a vnímat, jak se Kolín vyvíjel. Pro místní obyvatele představuje tato cesta nostalgický pohled do historie, zatímco návštěvníci mohou zažít kontrast mezi historickým šarmem a současným vzhledem města.

Konkrétní vymezení místa

Umělecké dílo, které se chystá být umístěno ve Zlaté uličce, může najít své místo buď přímo na pochozí ploše chodníku, nebo na fasádě přilehlých domů. Tato lokalita nabízí umělci možnost kreativního rozmístění, kde může být dílo jak součástí chodníku, tak i zakomponováno do architektury okolních budov. Při procházení Zlatou uličkou by mělo být umělecké dílo nejen snadno postřehnutelné, ale také esteticky přitažlivé a v souladu s charakterem této historické uličky.

Další zajímavý prvek se skrývá v možnosti hrát si s viditelností díla z okolních ulic, zejména z Pražské a Karolíny Světlé. Autor může využít perspektivu a umístit dílo tak, aby bylo dobře viditelné z těchto hlavních komunikačních tras, což přidává další dimenzi vnímání umění pro kolemjdoucí. Tímto způsobem se umělecké dílo stává jakýmsi vizuálním lákadlem pro lidi procházející okolím a přispívá k oživení prostoru Zlaté uličky v kontextu městského prostředí.

Možnosti umělecké intervence

Umělecké dílo umístěné v Zlaté uličce má za cíl nejen upoutat pozornost návštěvníků, ale také je povzbudit k tomu, aby Zlatou uličkou prošli. Tato forma umění může nabízet různé přístupy, ať už prostřednictvím textu, světelných instalací nebo průhledů, které oslovují smysly a vnímání diváků.

Umělec může pracovat s textem, přičemž inspiraci může brát z filmové scény narážející na téma kontroly. Myšlenka díla ale bude reflektovat její současnou podobu, týkající se například technologického vývoje, stupňující rozpolcenosti společnosti apod. Tímto způsobem se umělecké dílo stává jakýmsi dialogem s návštěvníky, nabízející jim možnost promýšlet a diskutovat o aktuálních společenských otázkách.

Možností je také práce s instalacemi využívajícími světlo, které mohou vytvářet poutavé vizuální efekty. Tato forma umění může ovlivnit atmosféru prostoru, ve kterém je umístěna, a zároveň poskytovat estetický a emocionální zážitek návštěvníkům.

Důležité je, aby dílo v rámci prostoru nepřekáželo při chůzi, naopak by se mělo stát její každodenní součástí a podpořit interakci s obyvateli. Dílo by mělo být dobře viditelné, případně čitelné a to tak, aby byli kolemjdoucí schopni plně vnímat jeho sdělení. Pomoci může barevný kontrast nebo využití specifického materiálu.

Hrát si autor může také s průhledy a viditelností z ostatních ulic, nebo také se slunečním světlem, které se v tomto místě díky prampouchům zajímavě mění v průběhu dne a může tak dílu poskytnout dynamiku a proměnlivost.

Médium: Socha, text, nebo světelná instalace na fasádě či v chodníku.

Jerry Koza, Adam Jirkal, Martin Papcún: Pomník Mistra Jana Husa (Betlémské náměstí, 2015)

Simon Patterson: Time and Tide, Plantation Lane

Pavel Korbička: Attribute (Benátky, 2019)

Michal Škapa: Světloňoš (Holešovická tržnice, 2020)

3

Proluka v Pražské ulici

Pozice kameramana

V momentě, kdy se Petr rozhodne pronásledovat údajného zloděje, přenáší nás jeho neúnavné tempo přímo do rušného prostředí Pražské ulice. I když nám není explicitně ukázán pohled na samotnou proluku, intuitivně si uvědomujeme, že naše perspektiva prochází tímto konkrétním místem. Částečně k tomu přispívá skutečnost, že v pozadí záběru si nejen můžeme všimnout života a pohybu na této ulici, ale také rozpoznáváme charakteristickou budovu, která v minulosti sloužila jako sídlo gestapa.

Skrze Pražskou ulici můžeme vnímat dynamiku a atmosféru dějů v tehdejším městě. Výlohy obchodů, chodci, a zvuky městského ruchu vytvářejí autentický obraz života v konkrétním období. Záběry, které sledujeme, nám poskytují nejenom pohled na Petrův hon za údajným zlodějem, ale také nám umožňují zažít městský pulz, který ulice v centru nabízí.

Citování z filmu

12:08: Petr přistupuje k prodavačce a říká: „Prosím vás, zdá se mi, že tamten pán něco ukradl.“ Prodavačka se ptá: „A který pán?“ Petr odpovídá: „Ten venku.“ Prodavačka mu říká: „Tak rychle utíkej za ním.“ Petr namítá: „Ale já to nevím jistě.“ Prodavačka mu povídá: „To nevádí, utíkej“

12:25: Petr běží za mužem přes náměstí.

12:30: Petr dohání muže.

12:38: Muž poklidným tempem kráčí po náměstí a zapaluje si cigaretu. Petr pokračuje ve sledování muže.

12:57: Muž se otočí na Petra a zaměří na něj pohled. Petr předstírá, že si ničeho nevšiml.

13:34: Muž vstupuje do dalšího obchodu v Pražské ulici.

13:53: Petr čeká venku.

14:01: Muž vychází z obchodu.

14:13: Z obchodu vybíhá mladík a běží Pražskou ulicí. Petr si myslí, že běží za svým původním podezřelým a okamžitě se vydává za ním.

14:28: Mladík probíhá kolem muže, kterého Petr sledoval, a Petr je zaskočen.

14:31: Muž se znovu otočí na Petra, ačkoliv Petr se tváří, že si ničeho nevšiml, stále pozorně sleduje muže kolem Zlaté uličky.

Popis lokality

Pražská ulice vychází z jihozápadního rohu náměstí a člení se přirozeně do tří velmi odlišných částí. První z nich, počínaje od jihozápadního rohu náměstí, je lemována historickými domy a nese v sobě atmosféru městské památkové rezervace, což poskytuje návštěvníkům pohled na bohatou historii místa.

Druhá část ulice začíná od křížení s ulicí Sokolská a získává odlišný charakter. Zde ztrácí svůj dosavadní historický ráz, ohraničuje urbanisticky rozbitou plochu náměstí Republiky a stoupá do kopce směrem na západ. Během této fáze ulice prochází mezi budovami různého stáří, kvality a využití. Na této části najdeme nejen drobné obchody a restaurace, ale také lékařské praxe, bytové domy a jednu z nejnavštěvovanějších středních škol v Kolíně.

V horní části ulice sousedí s malým parčíkem, což přidává prvek přírody do urbánního prostředí. Tato část Pražské ulice hraje klíčovou roli v přivádění významného dopravního proudu do centra města, zejména z Prahy a z podstatné části kolínského sídliště. Zlomovým bodem je velká světelná křižovatka, kde se Pražská ulice stává čtyřpruhovou dopravní tepnou, která je nedílnou součástí městského průtahu.

Popis místa

V současné době slouží proluka v ulici Pražská v centru města jako hlídané parkoviště. Toto místo poskytuje možnost bezpečného parkování v centrální lokalitě a je doplněno několika stánky s občerstvením, což naznačuje případné využití parcely jako místa k zastavení a odpočinku v budoucnosti.

Nicméně v dlouhodobějším horizontu by bylo vhodné proluku upravit, což by zahrnovalo odstranění parkoviště. Tím by se otevřela cesta pro nové využití této plochy, které by mohlo být zaměřeno na jiné funkce, jako například dočasné veřejné prostranství, zeleň a následně občanská vybavenost. Proměna by mohla přispět k estetickému a funkčnímu vylepšení centrální oblasti města, poskytujícího příjemné místo pro setkávání, odpočinek a kulturní aktivity. Zároveň by tato lokalita mohla sloužit potřebám a zájmům širší komunity, přičemž by poskytovala nejen praktické, ale i sociální a rekreační funkce.

Konkrétní vymezení místa

Samotné umělecké dílo se bude nacházet na slepé štítové stěně domu s nápisem „Hotel kavárna American“. Toto místo bylo vybráno s ohledem na jeho výrazné umístění a potenciál oslovit pozornost kolemjdoucích. Štítová stěna poskytuje výjimečný prostor pro umělecké vyjádření a stane se tak klíčovým prvkem vizuální identity okolního prostoru.

Dílo bude může organicky přecházet do okolního prostoru parcely a parkoviště. Může se tak stát každodenní součástí života obyvatel. Lze očekávat, že umělecké dílo na štítové stěně a jeho rozšíření do prostoru parcely a parkoviště nejen vizuálně obohatí okolí, ale také poskytne prostor pro dialog s okolím a komunikaci s návštěvníky.

Možnosti umělecké intervence

Prostor v Pražské ulici nacházející se na jedné z hlavních tepen vedoucích do centra města poskytuje vhodný prostor na to, aby dílo mohlo oslovit velké množství lidí. Je proto důležité, aby se nejednalo pouze o estetický prvek, který místo zkrášlí, ale aby jeho význam a sdělení místu dodával přídanou hodnotu.

Dílo by mělo iniciovat zájem místních obyvatel o veřejný prostor a o to, co se v něm nachází a jak se k němu chováme. Charakter díla bude dočasný, jelikož je pravděpodobné, že do budoucna se podoba parcely bude měnit, nicméně do té doby se

Téma umělecké intervence by se mělo vztahovat ke konkrétnímu prostředí lokality, ale čerpat může i z námětů filmu, které se s tímto místem pojí. Jsou to například život na maloměstě, absurdní situace nebo téma kontroly. Spolu s uměleckou intervencí by mohlo dojít i k celkové proměně parcely, která by mohla být přeměněna na dočasný veřejný prostranství s foodtrucky a vhodným mobiliářem. Úprava prostoru parkoviště by měla zahrnovat vhodné zóny pro zastavení, odpočinek a zachování stánků s občerstvením, čímž vytvoří příjemné místo pro setkávání.

Médium: mural, videoprojekce, dočasný mobiliář

Epos257: Retroreflexe (Praha 5, 2017)

TIMO: Umíš (ZŠ Jeseniova ,Praha 3, 2020)

Skull studio: Instalace Prior na festivalu Concéntrico 08 (Logroño, Španělsko, 2022)

Ondřej Kobza, Martin Šrámek: Šesták (Vítězné náměstí, Praha 6, 2016)

4

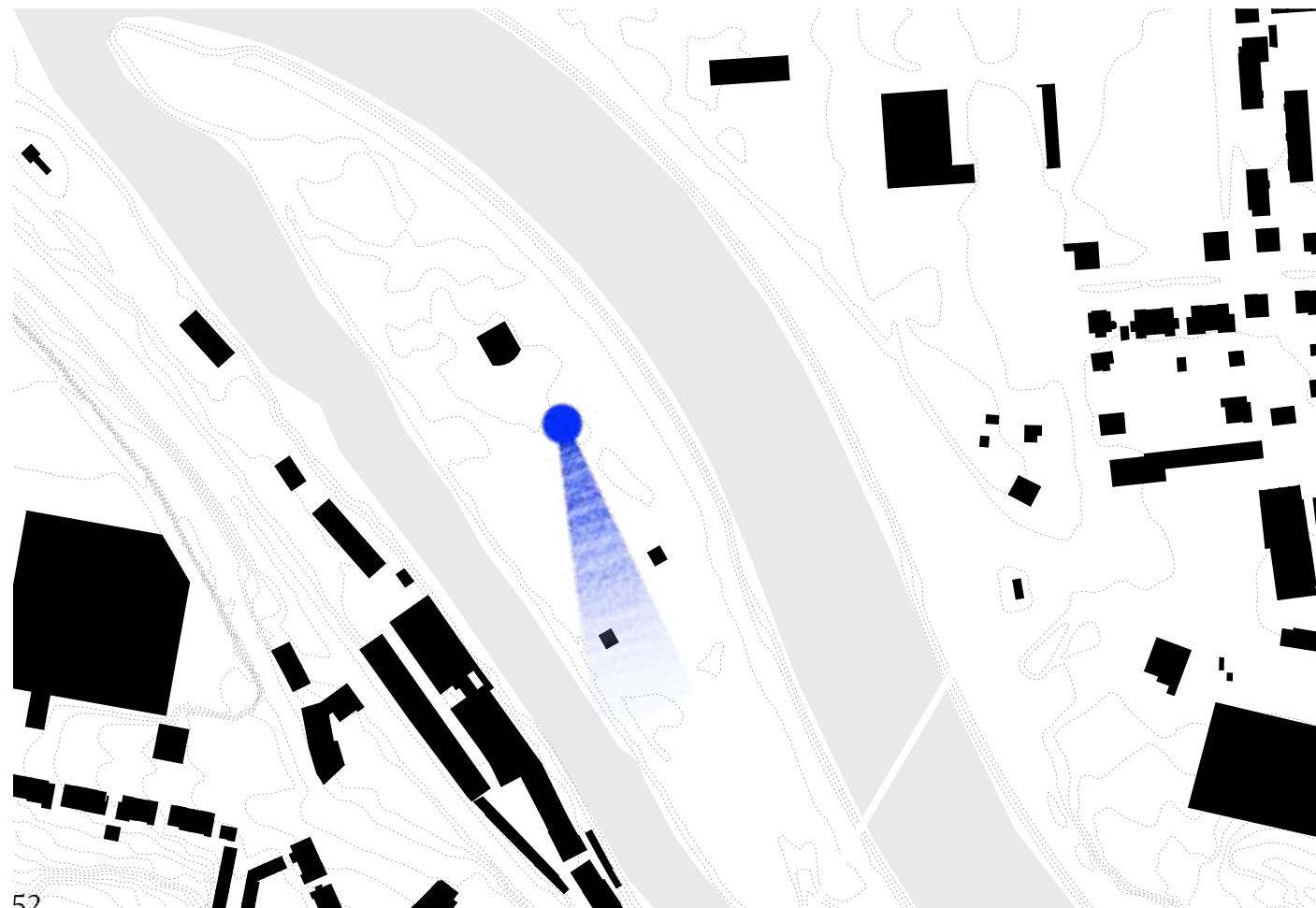
Kmochův ostrov

Pozice kameramana

Ve filmu „Černý Petr“ zaujme Kmochův ostrov pouze na krátký moment, kdy kamera zachycuje Petrova tatínka v roli dirigenta orchestru. Jeho vystoupení je představeno z pódia, což je patrné z perspektivy, jež ukazuje záda ostatních hudebníků. Petrův tatínek stojí čelem k orchestru, zatímco za ním se otevírá pohled na posluchače orchestru a zároveň na okolní park.

Kmochův ostrov, byť jen krátce přítomný ve filmu, poskytuje prostor k vizuálnímu zaznamenání Petrova tatínka, ale i herce (neherce) Jana Vostrčila. Jan Vostrčil poprvé odmítl roli Petrova otce, později ji však přijal za podmínky, že ve filmu bude scéna s dechovkou.

Citování z filmu

- 21:56 Otec Petra diriguje orchestr.
- 22:37 Změna záběru.
- 22:39 Návrat k orchestrálnímu záběru.
- 22:48 Střih: Hudba z orchestru přechází do hudebního vystoupení v restauraci a hotelu.

Popis lokality

Kmochův ostrov nese své jméno po významném kolínském hudebním skladateli a kapelníkovi Františku Kmochovi, jehož památník zdobí centrální část ostrova. Překonatelný je jak z levého, tak z pravého břehu Labe pomocí lávek, které slouží pro pěší i cyklisty. Tento ostrov se vyznačuje rozlehlým parkem a poskytuje místo pro odpočinek a relaxaci.

Východní části ostrova dominuje vyhlídka s názvem Maják. Vyhlídková plošina, dosahující výšky 4 metrů nad hladinou řeky (celkových 8 metrů), je přístupná po točitém schodišti.

Pro rodiny s dětmi je Kmochův ostrov rovněž atraktivní. Nachází se zde hned dvě dětská hřiště a také hřiště pro hru v discogolf.

Na Kmochově ostrově se koná celá řada kulturních akcí. Kulturní akce na ostrově mohou využívat amfiteátr a historický altán. Ostrov je místem, kde se setkává hudební odkaz Františka Kmocha, který se stává nehmotným dědictvím. Pravidelně zde probíhají hudební festivaly a kulturní akce, které posilují komunitní pouta. Tato oblast se proměňuje v čase, a s ním i dynamika prostoru, který ostrov nabízí. Během letní sezóny se stává epicentrem kulturních událostí a sdílení, zatímco v zimě se zde mísí melancholie, klid a samota. Pro mladé jedince pak ostrov poskytuje útočiště před přílišným dohledem dospělých, a zároveň je prostředím, kde se prolínají různé významy a výzvy.

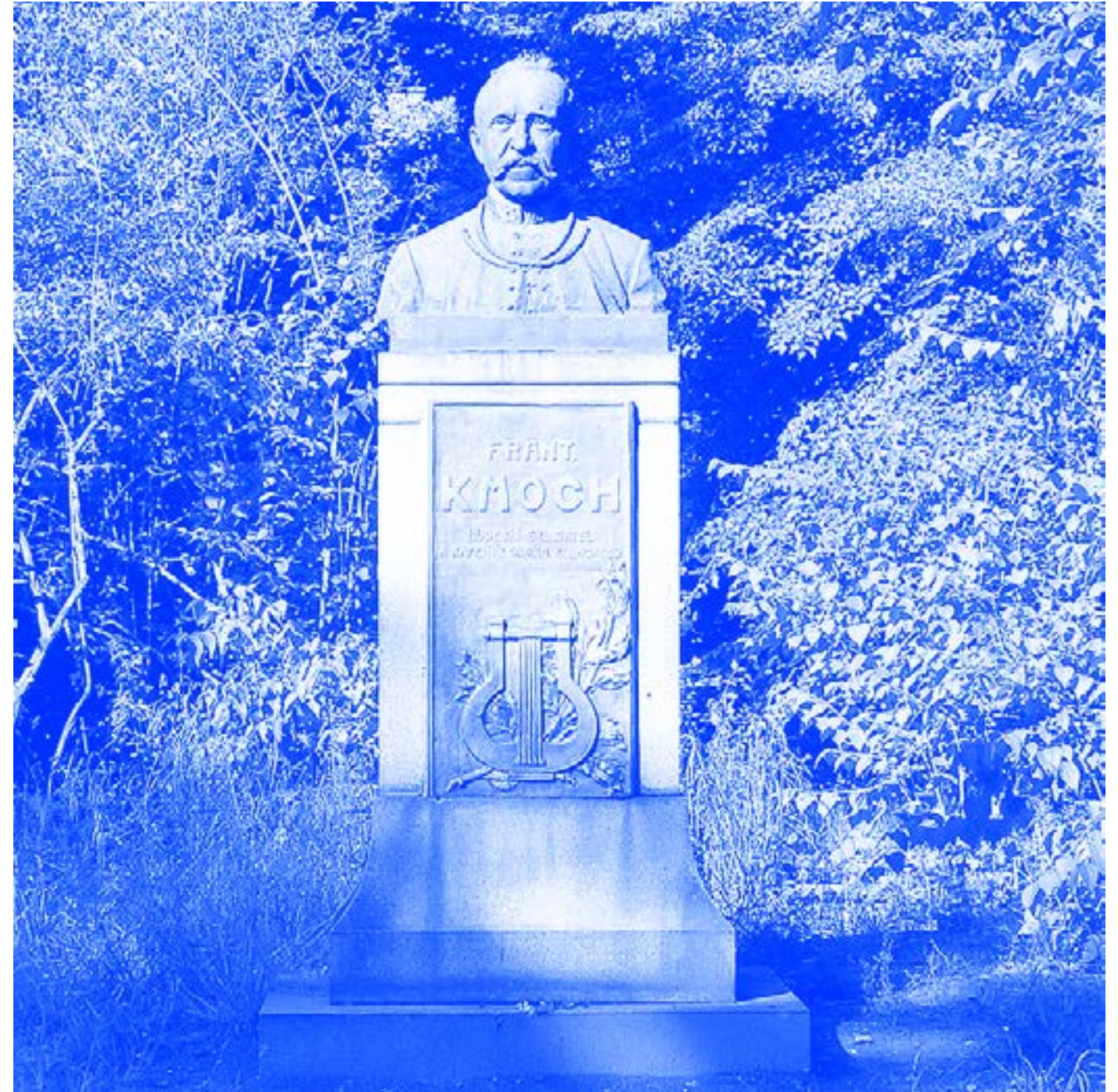

Popis místa

Na ostrově se každoročně koná několik významných kulturních událostí, které oživují historii tohoto místa. Hudba má na ostrově hluboké kořeny, a to zejména díky spojení s významným skladatelem Františkem Kmochem, po němž je ostrov pojmenován.

Jako vzpomínka na tuto hudební historii stojí na ostrově působivý altán z období první republiky. Tento výletní dřevěný altán, postavený v roce 1908, tvořil součást výletní restaurace, která byla vybudována v letech 1908-1910. Restaurace byla elegantní, podlouhlá dřevěná stavba s dvěma věžemi, jež byly kryty působivými jehlanovými střechami. František Kmoch v této restauraci pravidelně pořádal oblíbené promenádní koncerty, a ve dvacátých letech 20. století se zde dokonce hrálo i divadlo. Bohužel, restaurace byla v 60. letech 20. století zbořena, ale její památka žije dál ve formě zachovalého altánu.

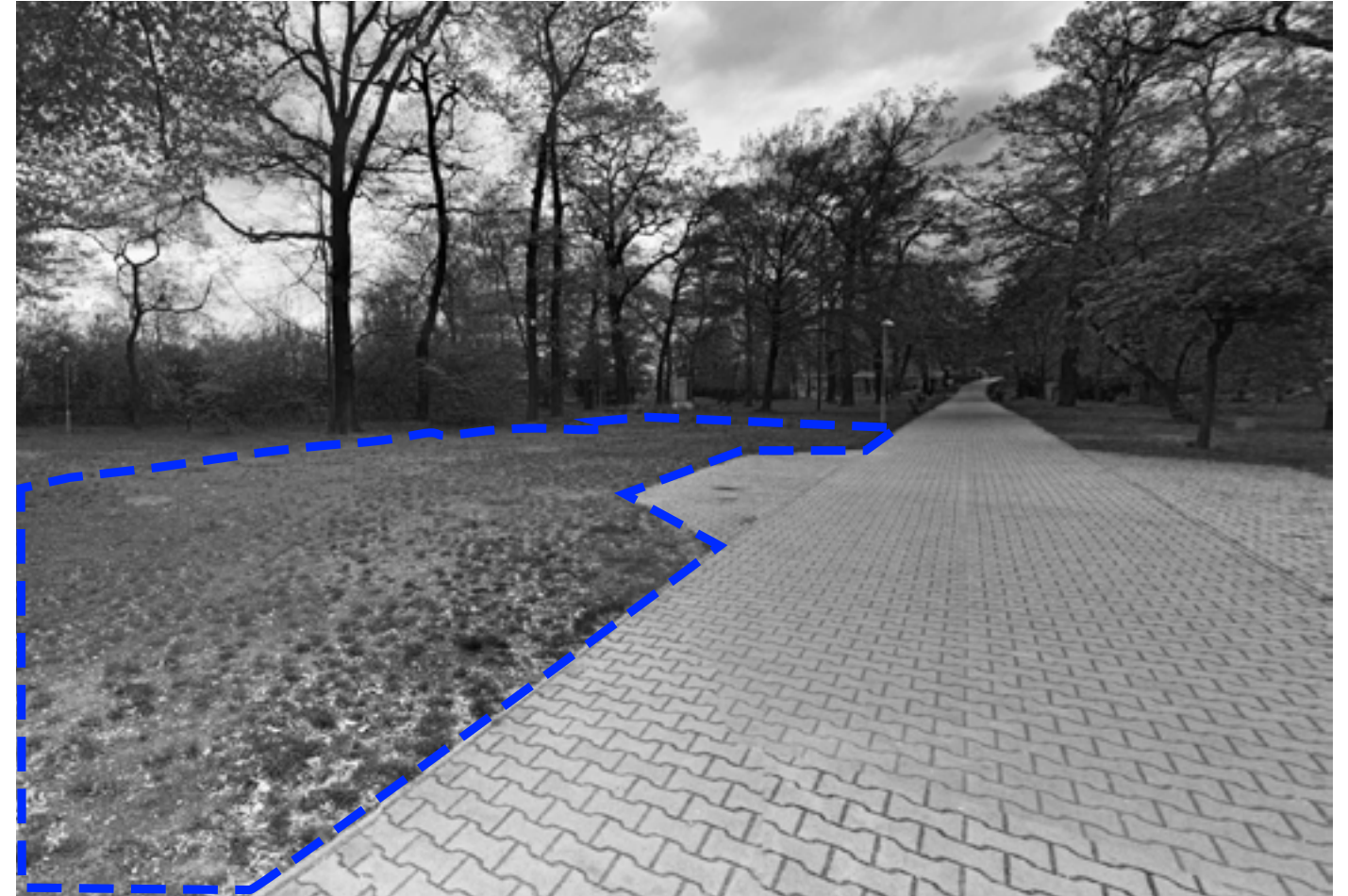
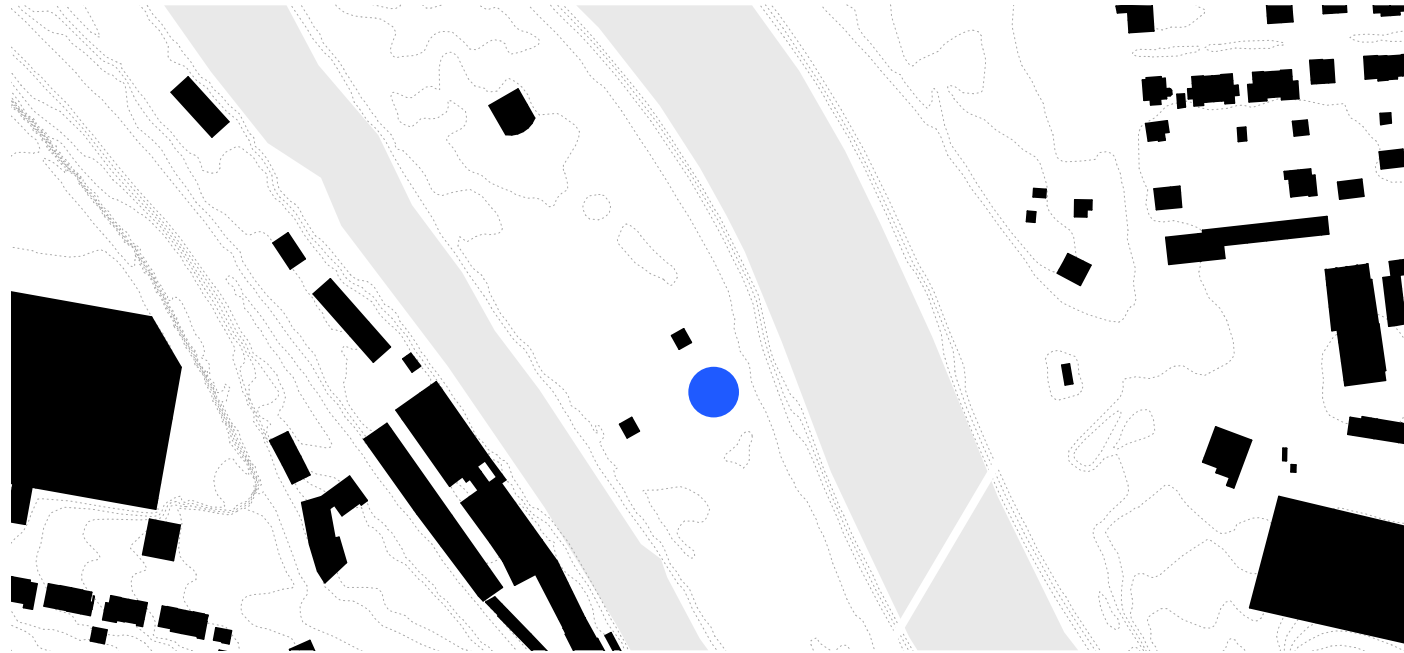
V těsné blízkosti altánu můžeme obdivovat sochu Františka Kmocha, dalšího důležitého prvku, který zdůrazňuje význam tohoto skladatele pro ostrov.

Konkrétní vymezení místa

Dílo, které si představujeme, by mělo výrazným způsobem reflektovat hudební historii ostrova. Proto navrhujeme umístit ho poblíž altánu a sochy, což nejenže vytvoří harmonický celek s okolním prostředím, ale také poskytne návštěvníkům možnost ponořit se do hudební atmosféry v souvislosti s kulturně historickým kontextem místa.

Vybrané místo má své výhody, neboť se nachází přibližně v polovině ostrova. Tímto umístěním se zajistí snadná přístupnost pro návštěvníky a jeho viditelnost již při vstupu na ostrov. Zároveň je strategicky umístěné na dostatečnou vzdálenost od amfiteatru a dětského hřiště, což zaručuje klidné a neomezuující prostředí pro jeho vnímání.

Možnosti umělecké intervence

Může se jednat o umělecké dílo, které navozuje interakci s diváky prostřednictvím hudby či hudebního prvku. Inspirací může být jak ikonický Černý Petr, tak i první snímek režiséra Miloše Formana s názvem Kdyby ty Muziky nebyly, či připomenutí významné postavy jako je Jan Vostrčil, rodák z Kolína.

Jde o abstraktní umělecké dílo, jehož hlavním zaměřením je reflexe společnosti a poskytuje návštěvníkům meditační prvek. Dílo obsahuje interaktivní prvky, které pozvou návštěvníky k aktivní účasti a zapojení se do prožitku.

Forma tohoto uměleckého projektu může být realizována jako socha nebo prostorová instalace. Součástí návrhu by mělo být také odpočinkové místo s dostatkem míst k sezení a odpočinku, aby návštěvníci mohli plně absorbovat atmosféru díla.

Důležitým prvkem projektu je otevřenost interpretaci, umožňující divákům nalézt v díle vlastní významy a příběhy. Odkaz na dechovku a dědictví filmu Miloše Formana, zejména na jeho Kdyby ty Muziky nebyly, či na postavu Jana Vostrčila, dodává projektu historický a kulturní kontext.

Médium: Interaktivní prostorová instalace, hudební socha, performance

Vzhledem k umístění díla je rovněž nezbytné zvážit možné změny v územním uspořádání ostrova. S ohledem na potřeby uměleckého projektu by mohlo být nutné přeorganizovat prostory v okolí navržené lokality. Konkrétně by mohlo dojít k zrušení discgolfového hřiště, což by vedlo k rozsáhlé revitalizaci a úpravám celého prostoru ostrova.

Takový krok by mohl přinést nový život do oblasti a umožnit lidem prožívat umění a hudbu v jedinečném přírodním prostředí. Celkově by tato iniciativa přispěla k oživení kulturního dění na ostrově a posílila jeho identitu jako místa spojujícího historii s moderní uměleckou tvorbou.

David Vávra: Kostnické náměstí 1914 (Landscape festival, Kostnické náměstí, Praha, 2020)

Harry Bertoia: Gong (Bertoia's house, Pensylvánie, USA, 1975)

Krištof Kintera: Public Jukebox (Hrachov, 2013)

Jakub Hons: Až doštěkají psi (Náměstí Václava Havla, Praha 1, 2023)

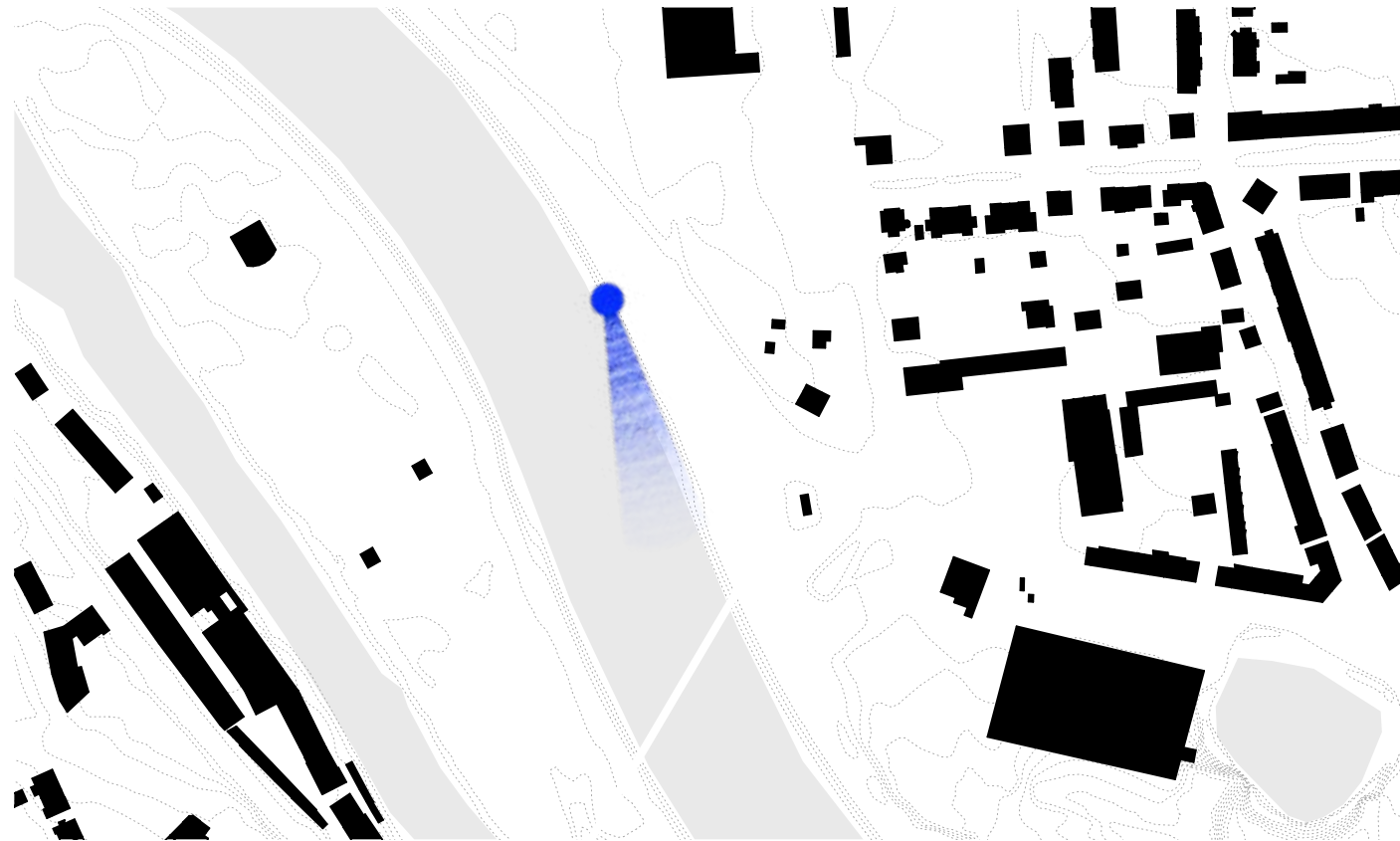
5

Modrý domeček

Pozice kameramana

Jeden z významných záběrů ve filmu nám ukazuje pohled na výrazné prvky města Kolín, mezi něž patří kostel svatého Bartoloměje a historické jádro. Tento pohled se nám naskytuje v druhé polovině filmu, krátce, zanechává ale hluboký dojem. Zvláštní momentnost se vynořuje při sledování, když kamera zachycuje klidný tok řeky Labe, vytvářející dojem nostalgie a pohody.

Kameraman umístěný na Brankovické ulici za mostem vedoucím nyní přes Kmočův ostrov má výhled na tuto malebnou scénu. V současné době je silueta města při pohledu ze stezky stále působivá a zachovává svůj původní charakter. Jedinou změnou, kterou lze v záběru pozorovat, je přidání nového mostu, který propojuje západní část města se Zálábím.

Citování z filmu

1:02:29 Petr doma vypráví o tom, že vozil obrazy pro ve doucího.

Tatínek: „No vidíš to, obrazy, kdopak dneska kupuje obrazy?“

Petr: „To nebyly žádné obrazy, byly to jen tištěné, víš?“

Tatínek: „Tištěné, tištěné...“

Petr: „No, odměna z podniku.“

Maminka: „No vidíš, odměna.“

Tatínek: „A co bylo na těch obrazech?“

1:03:41 Tatínek se prochází a dopisuje noty.

Tatínek: „No, tak jsem se tě na něco ptal, ne?“

Odpověz.“

Petr: „Ženská.“

Tatínek: „Ženská. Jaká ženská?“

„No himmelherrgot, ptal jsem se tě na něco, tak odpověz. Každé slovo, abych z tebe musel tahat.“

Petr: „Úplně nahatá.“

Tatínek: „Aha, nahatá.“

Petrova matka: „Vidíš táto, pořád mluví, všechno socialisticky, ale nechají si vozit takové sprostárny, domluv jim to!“

Tatínek: „No Bože, to není tak strašné, vidět ženskou na obrazu, když už pomalu je takovej velkej kluk, tak může taky něco vidět.“

Maminka: „Že se nestydíš, a ty taky (na Petra).“

Petr: „Když říkáš, že to byla sprostárna, tak náhodou byla tisíckrát hezčí než ta naše.“

Tatínek: „No jo, moc nevyskakuj, mírni se.“ Poté se podívá na obraz v pokoji a zamyslí se: „Podívej se, jen se podívej! Podívej se na ty oči, to je krása, co?“ a ukáže na obraz.

Petrův otec začne přecházet po místnosti a přitom kouká na obraz: „Jdeš sem, dívá se na tebe.“ Přejde dál a znovu: „Jdeš sem, dívá se zase na tebe, to je krása, ať to dneska někdo namaluje!“ Usedne a dodává: „To jsou samé čmáranice.“

1:05:43 Sako sedí u řeky s kytarou a zpívá píseň „Život je pes“.

1:07:01 Záběr na Kolín z Brankovické ulice.

Popis lokality

Na pravém břehu řeky se rozkládá Zálabské předměstí. Název sám o sobě napovídá, že „Zálabí“ znamená doslovně „za Labem“, což naznačuje jeho geografickou izolaci od zbytku města, oddělenou právě řekou.

Místem prochází pěší a cyklistická cesta, která tvoří součást Labské cyklostezky. Konkrétně místo za lávkou slouží jako vstupní brána ke sportovním areálům. V této oblasti lze najít zimní stadion, atletický stadion, volejbalové kurty a další sportovní vybavení. Tato lokalita se tak stává jakousi sportovní strunou města, která přitahuje zejména mladé lidi a rodiny s dětmi.

Podél Labské cyklostezky a sportovních zařízení se vytváří atmosféra aktivního života a rekreačního vyžití. To místo se stává nejen místem sportovního dění, ale také setkáváním lidí, kteří sdílejí zájem o pohyb a zdravý životní styl.

Popis místa

Místo u Modrého domečku v současné době působí poněkud zanedbaným dojmem. Je to lokalita, kde se lidé často zastavují; občas zde zaparkuje i stánek s kávou, přesto místo působí neutěšeně a ponuře. Lokalita je ale na strategickém místě a často slouží jako zastávka a odpočívadlo pro cyklisty, stále má ale daleko k tomu, aby bylo považováno za plnohodnotný veřejný prostor.

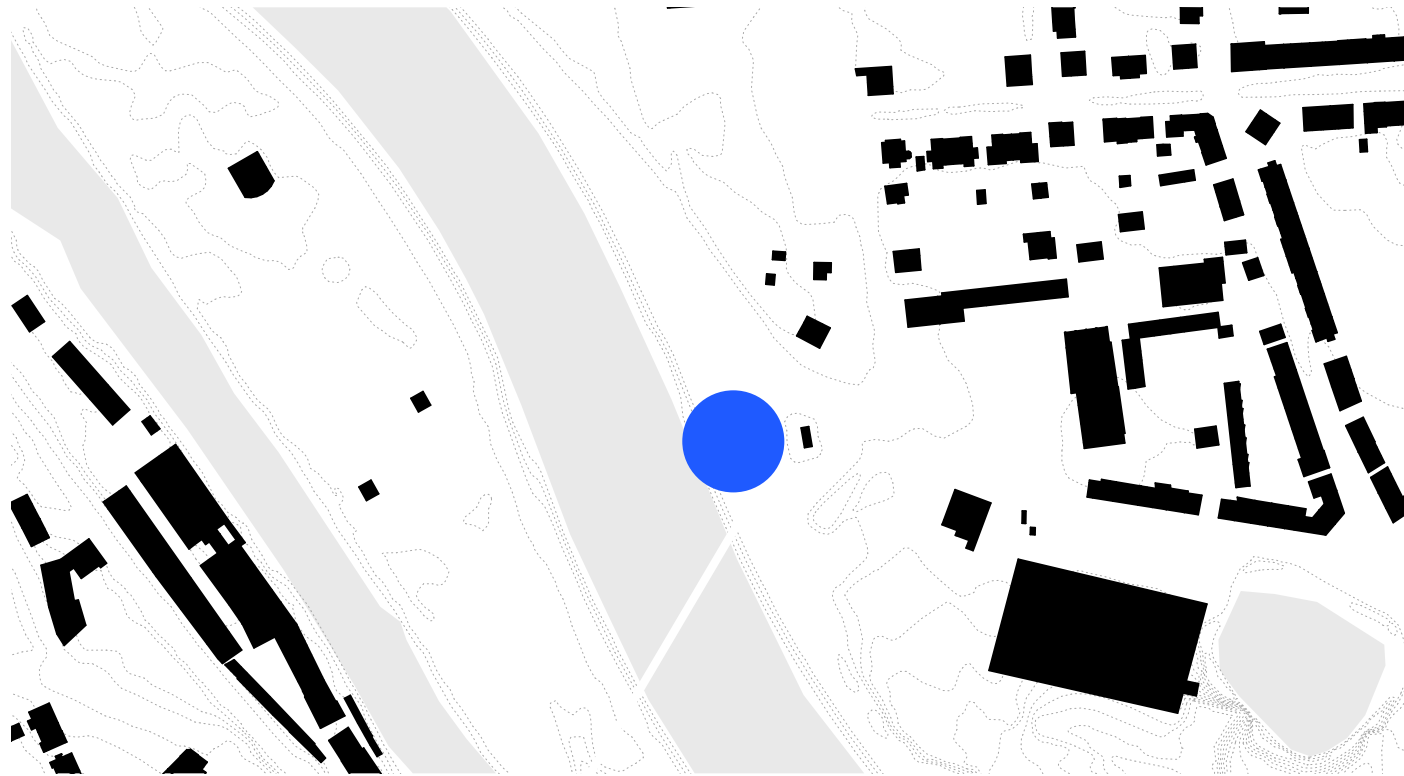
Altán, představující Modrý domeček, byl „ozdoben“ streetartovými výtvy. Pár kroků od něj najdete několik laviček, stojan na kola a odpadkový koš. Na tomto místě se nachází také zařízení, jako je chytrá veřejná toaleta a SOS hláska. Celkový vzhled však působí poměrně chaoticky a neuspořádaně. Revitalizace by výrazně přispěla k tomu, aby se z tohoto místa stalo atraktivnější a funkčnější veřejné prostranství.

Konkrétní vymezení místa

Pro umístění uměleckého díla navrhi lokalitu Modrého domečku, avšak s podmínkou, že tato oblast projde celkovou revitalizací, což povede k vytvoření nového veřejného prostoru, který bude sloužit k užívání pro kolemjdoucí. Naším cílem je transformovat tuto veřejnou lokalitu a rozšířit její využití, aby se stala atraktivním a funkčním prostorem pro všechny obyvatele a návštěvníky.

Revitalizace by měla zahrnovat nejen estetické zlepšení, ale také praktické prvky, které zajistí pohodlí a bezpečí pro všechny uživatele. Představujeme si, že revitalizovaný prostor kolem Modrého domečku bude nabízet více zeleně, nová umělecká díla, pohodlná posezení a moderní infrastrukturu. Tímto způsobem by se veřejný prostor stal příjemným místem k setkávání, odpočinku a kulturním zážitkům.

Možnosti umělecké intervence

Vizuální dotvoření prostoru má silný potenciál přeměnit tuto lokalitu v něco mnohem významnějšího. Může inspirativně zapůsobit na uživatele a povzbudit je k tomu, aby místo nevnímali pouze jako průchozí, ale jako prostor, kde mohou prožívat příjemné okamžiky. I malé úpravy mohou mít velký dopad na atmosféru místa a otevřít cestu k jeho využití pro setkávání a trávení volného času.

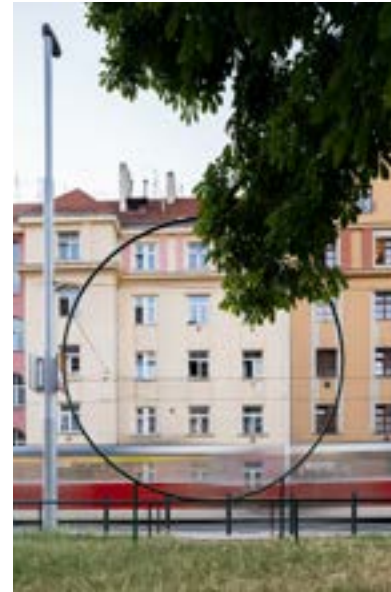
Herní prvky, jako třeba venkovní hry a interaktivní instalace, mohou vytvořit prostředí pro zábavu a aktivitu. Rozvinutí street artového potenciálu na okolních plochách může dodat místu unikátní charakter, který přiláká pozornost a zvýší jeho atraktivitu.

Kryté místo v podobě altánu může poskytovat stín a úkryt. Lavičky a piknikové stoly by měly být rozmístěny strategicky, aby vytvářely příjemná posezení pro lidi, kteří chtějí relaxovat. Umístění sochy by mohlo přidat umělecký rozměr a stát se vizuálním fokusem celého prostoru.

Důležitým aspektem je také práce s vizuálním propojením s okolním prostředím, jako je například ostrov a výhled na město. Architektonické a designové prvky by měly respektovat a zdůraznit přírodní a urbanistické charakteristiky této lokality.

Celkově lze říci, že malé změny a důmyslné přidání prvků mohou mít obrovský vliv na to, jak je místo vnímáno a využíváno. Cílem je vytvořit prostor, který nejen obohatí okolní prostředí, ale také přiláká lidi a povzbudí je k aktivnímu a kreativnímu využívání tohoto veřejného prostoru.

Médium: Socha, herní prvky, hřiště

Dušan Záhoranský: Solidarity tower (Festival M3, Praha, 2021)

U/U Studio: Volnočasový areál Řeporyje (Praha 13 - Řeporyje, 2022)

U/U Studio: Skateholders (České Budějovice, 2023)

Rusina Frei Architekti, Dušan Záhornaský: Obnova nábreží řeky Loučné v Litomyšli (Litomyšl, 2016)

6

Podskalské nábřeží

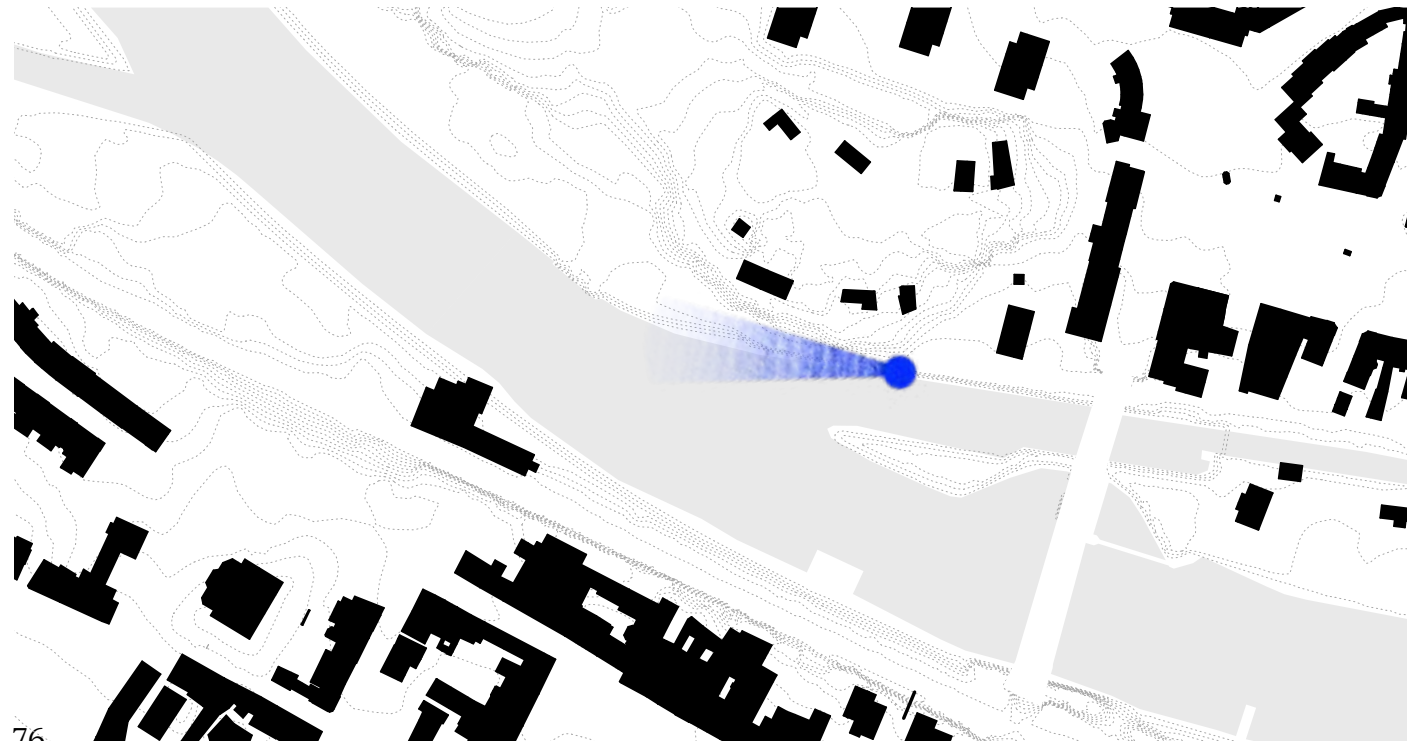
Pozice kameramana

Podskalské nábřeží nám otevírá svou půvabnou podobu ve filmové scéně, kdy se Petr, nesoucí ukradený obraz, obrací k nám se zády. Kamera s mistrovstvím zachycuje malebnou stezku podél Labe, která se vine vedle nábřeží. V levé části záběru plynoucí řeka dodává scéně živý prvek, zatímco v pozadí se vynořuje majestátní mlýn, jehož kontury ožívají ve světlech.

Mlýn zaujímá středobod kompozice, vytvářející dojem historického původu tohoto místa. Kameraman s citlivostí zachycuje krásu Podskalí, zachycuje okouzující detaily a malebné kousky přírody v okolí. Příroda na břehu Labe poskytuje kontrast k urbanistickému prostředí a přispívá k celkové atmosféře.

V tomto okamžiku získáváme pohled na samotného Petra, jak kráčí podél cestičky na schůzku s Pavlou. Vzdálený zvuk zpívajícího kamaráda jménem Sako, který se nachází v pozadí, dodává scéně další rozměr. Jeho hlas zní harmonicky s melodií písně od dua Šlitr a Suchý, konkrétně „Život je pes“. Tento hudební doprovod vytváří působivý kontrast k vizuálnímu dojmu, poskytujícímu divákovi bohatší a emocionálnější zážitek.

Celkově tato scéna na Podskalském nábřeží vyniká nejen díky dramatickému momentu s ukradeným obrazem, ale i díky mistrovskému spojení vizuálních a zvukových prvků, které propojují filmové umění s krásou tohoto historického a přírodního místa.

Citování z filmu

1:06:05 Petr kráčí po Podskalském nábřeží a v rukou nese ukradený obraz z obchodu.

1:06:10 Pokračuje dál, otočí se směrem k kameře a postupu je k Podskalskému mlýnu.

1:07:06 Petr hází žáby do vody a potkává Pavlu.

Popis lokality

Podskalské nábřeží, táhnoucí se podél pravého břehu řeky Kolína na tzv. Zálabské straně, vytváří malebnou promenádu, která začíná u Masarykova mostu. Odtud pokračuje podél Podskalského mlýna, přes lávku vedoucí na Kmochův ostrov a dále až k Brankovické ulici, kde se organicky propojuje s místem, kde se nachází sportovní areály. Cesta podél tohoto nábřeží je zároveň součástí Labské cyklostezky, která umožňuje cyklistům překrásnou trasu až do Nymburka. Vzhledem k propojení s sportovními zařízeními, jako jsou zimní stadion, atletický stadion, kurty a sportovní haly na Borku, se tato lokalita stává sportovním srdcem města, nabízejícím obyvatelům široké možnosti pro aktivní odpočinek a rekreaci.

Přestože je sportovní život v těchto místech v popředí, kultura zde není zanedbávána, i když je třeba přiznat, že není v centru pozornosti. Úsek od Masarykova mostu až po Podskalský mlýn představuje území nazvané Zálabská skála. Tato oblast nad řekou je jedním z mála míst v Kolíně, kde stále můžeme vnímat silný „genius loci“. Je to místo, které má díky skále jedinečný charakter, a které si zaslouží uchovat co nejvíce autentičnosti a historické hodnoty. V rámci Zálabské skály vyniká kamenná pozdně gotická věž nazývaná Práchovna, která se tyčí jako dominanta nad okolní krajinou. Přístup k této věži je možný přímo ze stezky podél nábřeží.

Popis místa

Z Podskalského nábřeží se naskýtá krásný pohled na město a historické centrum na pravém břehu, což umožňuje vnímat různé historické vrstvy města, které se zde prolínají. Ve filmovém záběru, když postava Petr kráčí po nábřeží, oko diváka zachytí nádherný pohled na Formánkovský mlýn na druhém břehu a Podskalský (Radimský) mlýn, který stojí na straně, kudy kráčí Petr.

Řeka, která tudy plyne, přináší uklidňující atmosféru a spolu se starými mlýny na obzoru posiluje pocit plynutí času. Scéna ve filmu, kde Petr odchází, evokuje myšlenku konce a začátku nové kapitoly, možná i v jeho vlastním životě, kdy vstupuje do světa dospělých.

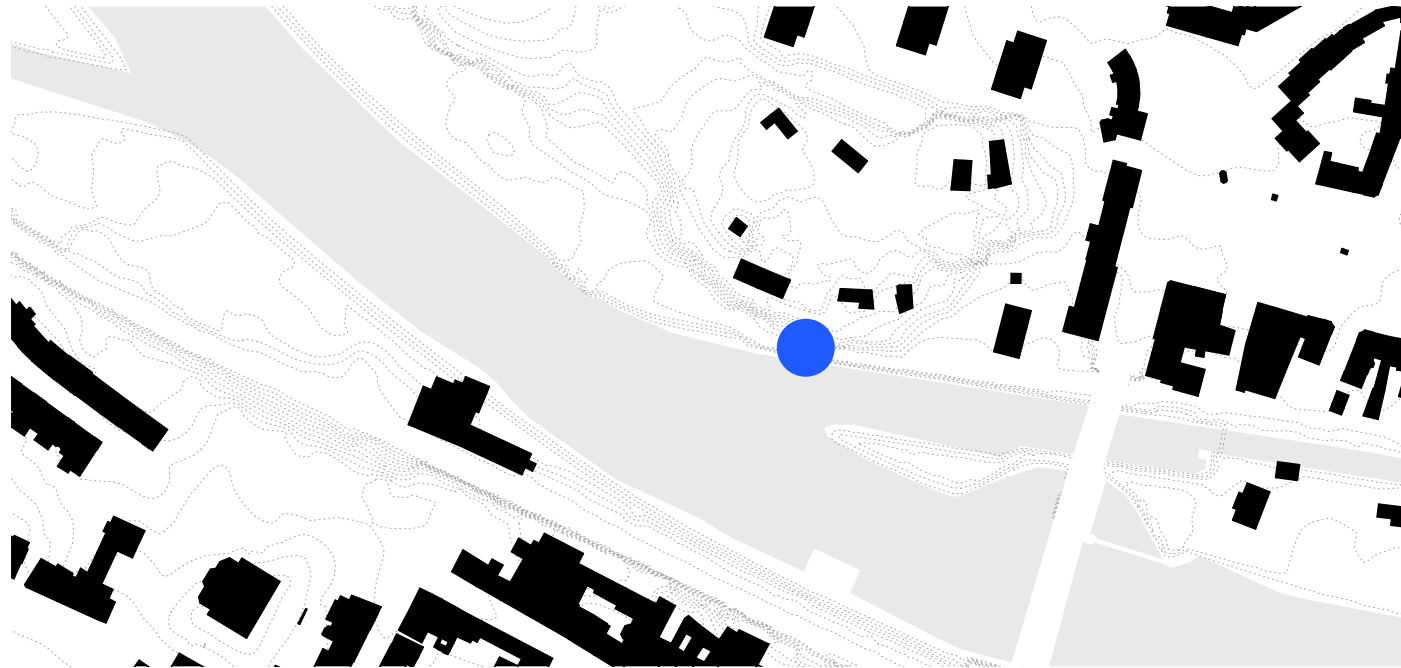
Konkrétní vymezení místa

Navrhované umělecké dílo by mělo být harmonicky začleněno do okolního prostředí kolem stezky, přičemž by se stalo organickou součástí celkové koncepce zastávek podél této trasy. Cílem tohoto umístění je obohatit a zdůraznit zážitek lidí, kteří procházejí tímto úsekem nebo jezdí na kole po přilehlé cyklostezce.

Navržené umístění by bylo specificky omezeno na úsek mezi vstupem na stezku od Masarykova mostu až po podskalský mlýn. Tato lokalita byla vybrána s ohledem na strategický význam, zejména v blízkosti odpočívadel a laviček, které již existují poblíž vstupu do areálu mlýna. Tímto způsobem by umělecké dílo vytvářelo příležitost pro odpočinek a interakci návštěvníků, kteří si mohou užívat krásné prostředí kolem řeky.

Design by měl respektovat okolní přírodu a architekturu, aby se sladil s celkovým estetickým dojmem dané lokality. Kromě vizuálního dojmu by mělo umělecké dílo také nabízet nějaký druh interaktivity či provokativnosti, která by přitahovala pozornost a stimulovala zvědavost návštěvníků.

V neposlední řadě je klíčové zajistit, aby umístění a design díla respektovaly pěší a cyklistické trasy, aby nedocházelo k narušení plynulosti pohybu a zároveň byly zajištěny bezpečnostní standardy. Komunikace s místní komunitou by měla být aktivní, aby se získalo široké povědomí o navrhovaném uměleckém doplňku a aby se braly v úvahu názory a připomínky obyvatel této oblasti.

Možnosti umělecké intervence

Umělecké dílo by mělo reflektovat historii a polohu místa, respektovat přírodní ráz a výhled na druhý břeh. Mělo by kolemjdoucí motivovat k zastavení, zpomalení, meditaci, utišení městského ruchu v i kolem nás.

Jedním ze stěžejních témat může být plynutí času, pomíjivost a neustálá změna, což se odráží i ve scéně z filmu. Umělec má možnost experimentovat s tím, jak bude jeho dílo vnímáno z různých úhlů, například z druhého břehu řeky nebo ze sousedního mostu. Tato variabilita pohledů může posílit celkový dojem a dodat dílu dynamiku.

Prostor by měl být navržen tak, aby kolemjdoucí byli motivováni k zastavení, zpomalení a meditaci. Interaktivní prvky by měly sloužit jako katalyzátory pro zaujetí návštěvníků, ať už prostřednictvím haptických prvků, zvukových efektů či pohyblivých částí uměleckého díla. Tím by se vytvořil prostor pro osobní interakci a prozkoumání, což přispěje k celkovému zážitku.

Design by měl být citlivý k okolní přírodě a architektuře, aby se harmonicky začlenil do prostředí. Vizuální dojem by neměl být izolovaný, ale měl by být podpořen i dalšími smysly. Provozující ruch města by měl být kontrastován klidem a harmonií, které umělecké dílo přináší. Celkový estetický dojem by měl být doplněn o něco navíc – interaktivitu a provokativnost, které posilní jeho atraktivitu a přitáhnou pozornost širší veřejnosti.

Matěj Smetana: Hvězda (Lužánky, Brno, 2011)

Hynek Skoták: Fullmoon (Gánovice, 2017)

Jan Haubelt: Velká kůže (Galerie Proluka, Praha 10, 2019)

Ondřej Kobza: Poesiomat (Prášíly)

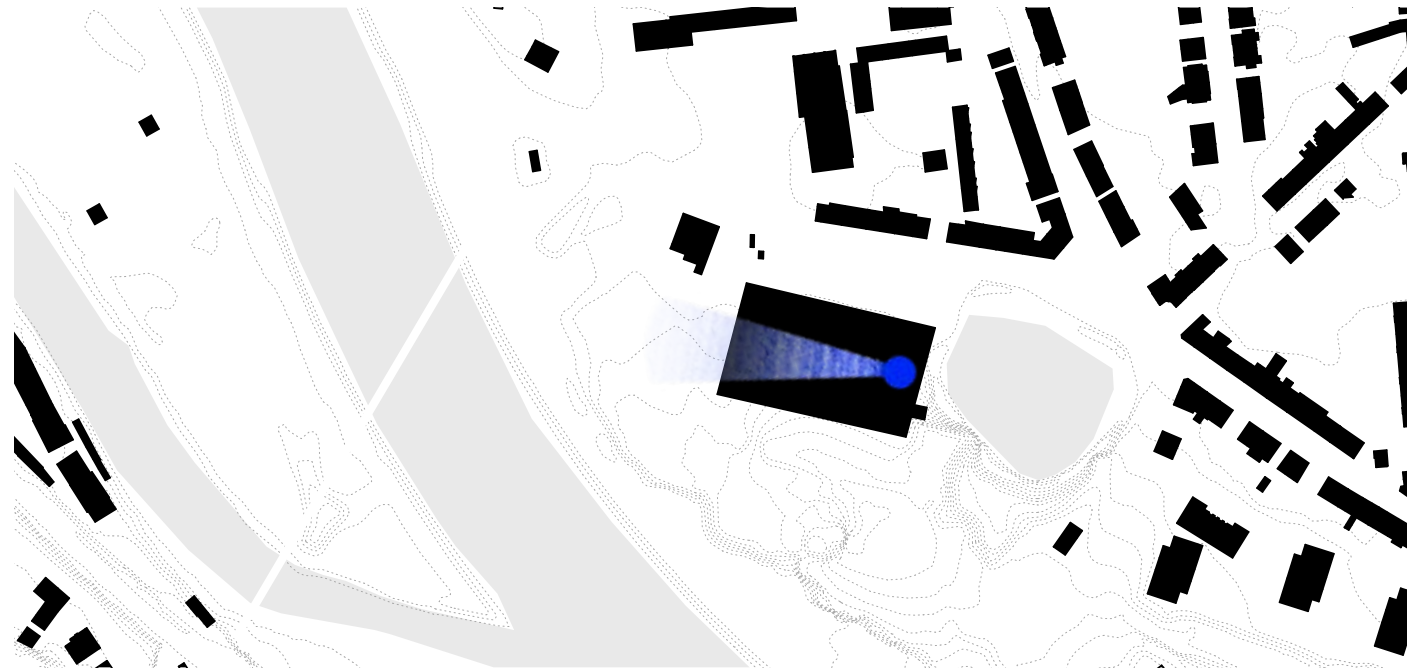
7

Lom u zimního stadionu

Pozice kameramana

Na kolínském zimním stadionu se odehrává jedna z nejznámějších scén. Kamera se nachází uvnitř stadionu, kde se právě během léta odehrává zábava pro místní obyvatele. Stadion byl v té době ještě nezastřešený. Kamera nejprve zabírá dav lidí, kteří jsou slavnostně oblečení, chlapi a muži v oblecích a ženy a slečny v šatech. Záběr se oddálí a můžeme vidět podobu stadionu během události. Je zde umístěno vyzdobené podium, na místě hřiště jsou rozmístěny stoly a židle a je zde také taneční parket. I přes všechen zde umístěný nábytek můžeme přesto vidět, že je to stále ten samý stadion, kde se v zimě odehrávala hokejová utkání, například díky záběrům na tribuny, odkud přicházejí Petr s Pavlou a následně dojde ke scéně s Čendou.

Citování z filmu

Na kolínském zimním stadionu se odehrává jedna z nejznámějších scén.

- 32:35 Záběr davu na zábavě, která probíhá na zimním stadionu.
- 32:42 Hudba začíná hrát a dav se rozbíhá do tance.
- 32:49 Kamera se přibližuje od publika směrem k pódiu.
- 33:18 Čenda vstává a oslovuje Zdeňka: „Zdeňku, sleduješ mě, jo? Sleduješ mě?“ a odchází od stolu směrem k jedné ze slečen.
- 33:34 Otočí se na Zdeňka a zjistí, že ho nesleduje. „Kam to koukáš? Jsem ti říkal... Zdeňku, proč mě nesleduješ?“
- 33:46 Zdeňek ho sleduje a Čenda si sedá k dívce.
- 34:03 Čenda sedí s dívkou, oba trapně mlčí a hledí jinam.
- 34:24 Čenda vstává od stolu s těmito slovy: „Děkuji vám, děkuji.“
- 34:38 Čenda usedá zpět k Zdeňkovi a ptá se ho: „Hele, sledovals mě, jo?“ Zdeňek odpovídá: „Jo, sledoval.“
- 34:53 Na zábavu přicházejí Petr s Pavlou. Čenda je vidí a křičí na ně: „Ahoj!“ Petr zmateně kouká na Pavlu a ptá se: „Kdo to je?“ Pavla odpovídá: „Ten kluk z plovárny.“ Petr se na něj podívá a zpět a odpoví: „Hoj.“
- 35:29 Pavla říká Petrovi: „Kam jdeš?“ Petr odpovídá: „No tam...“ a Pavla se ptá: „Pojď tancovat.“ Petr se snaží to zamluvit a ptá se Pavly, jestli nemá zájezd. Pavla odpoví, že ne, načež Petr říká: „Já jo, já jdu pro limo, jo?“ V tu chvíli k nim přistupuje Čenda.
- 35:33 Čenda mu říká: „Hele ty, počkej, já jsem ti řekl AHÓJ.“ Petr mu odpovídá: „Sem ti taky řek ahoj.“ Čenda ale dodává: „Nojo, ale jak!“ Petr se podívá na Pavlu: „Tohle není možný.“ Čenda mu začne vysvětlovat rozdíl mezi pozdravy: „Ahó! A tys mi řek, hoj, slyšíš ten rozdíl? Ahó!“

Popis lokality

Zimní stadion v Kolíně, vybudovaný v roce 1955, původně disponoval obdivuhodnou kapacitou 14 000 míst a v daném období byl dokonce považován za největší zimní stadion v Evropě. Významnými událostmi, které se zde konaly, byla 26. mistrovství světa a 37. mistrovství Evropy v ledním hokeji v roce 1959.

Historické záběry z filmu nám umožňují nahlédnout do minulosti stadionu před jeho zastřešením. Natáčení se navíc konalo v létě, kdy bylo možné využívat jeho plochu jako taneční parket. Zajímavé je, že režisér Miloš Forman zvolil tento stadion jako kulisu již pro svůj debutový film „Konkurs“, kde se odehrála scéna monstrkoncertu dechovky.

V současnosti prošel zimní stadion v Kolíně rozšířením a získal moderní zastřešení. Okolí stadionu charakterizuje zatopený lom, několik rodinných domů a průmyslové objekty, což vytváří specifickou atmosféru. Možnosti pro rekreační aktivity v bezprostředním okolí stadionu jsou sice omezené, ale nedaleko odtud se nachází příjemná stezka podél řeky Labe, která vede k městskému stadionu nabízí příležitost ke sportovnímu vyžití a relaxaci.

Popis místa

Lom u zimního stadionu v Kolíně vznikl jako těžební lokalita pro stavební kámen, který v minulosti zásoboval místní oblast. Nyní se z něj stalo malebné jezírko poblíž řeky Labe, obklopené bezpečnostním plotem, který však omezuje přístup k vodní hladině.

Na první pohled by se mohlo zdát, že lom zatopený vodou je v důsledku blízkosti řeky Labe. Nicméně pravda je taková, že voda v lomu pochází z podzemních zdrojů v oblasti Zálabí. Dříve sloužila voda i k chlazení zimního stadionu, avšak díky moderním technologiím k tomu již není potřeba. Lom se tak přirozeně proměnil v klidné přírodní jezírko. I přes omezení plotem jsou okolní cesty oblíbeným místem pro procházky, nabízející pohled na

klidnou vodní plochu a přírodní scénérii. Lom se stal součástí městské krajiny, kde místní stezky umožňují obyvatelům a návštěvníkům procházky s výhledem na vodní hladinu.

Původní funkce kamenolomu sice zmizela, ale lom stále představuje zajímavý prvek místní historie a přírodního dědictví. Možná v budoucnu projde úpravami nebo revitalizací, což by mohlo zvýšit jeho atraktivitu pro obyvatele města. V současné době voda společně s vynořující se horninou vytváří malebný pohled, avšak potenciál této oblasti zatím není plně využit. Budoucí změny by mohly dát nový impuls k posílení propojení s okolím a vytvoření harmonického prostředí pro odpočinek a rekreační aktivity.

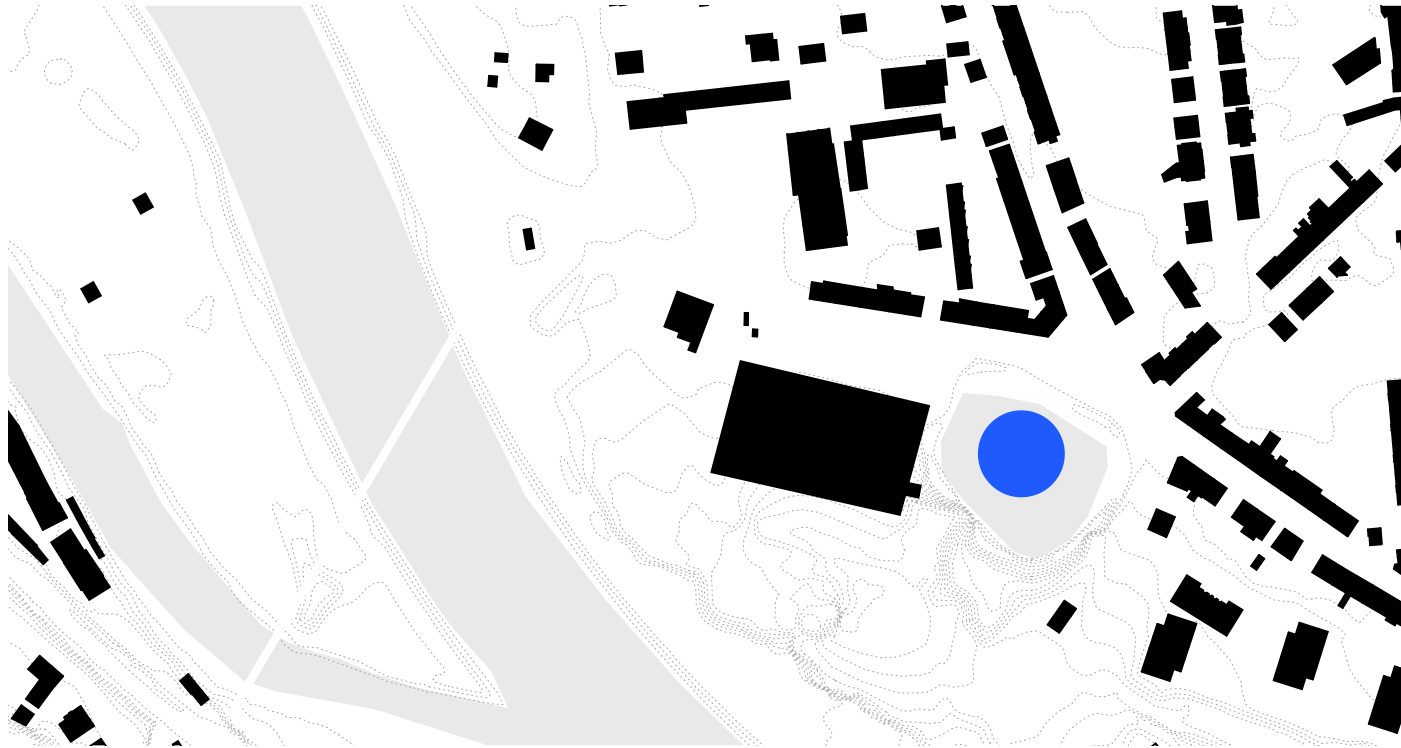

Konkrétní vymezení místa

Dílo navrhuji umístit na vodní plochu zatopeného lomu nebo jezírka, čímž by se tato oblast získala nové využití a přetvořila opomíjené místo v atraktivní prostor, který bude přitahovat pozornost kolemjdoucích. Tímto způsobem by se mohlo stát tím správným místem, které zaujme a osloví rozsáhlou skupinu lidí, včetně sportovců a fanoušků týmu, kteří sem pravidelně směřují k místnímu zimnímu stadionu.

Strategicky umístěným uměleckým dílem na této vodní ploše by mělo příležitost upoutat pozornost širokého spektra návštěvníků. Vzhledem k tomu, že místo přiláká zájemce nejen svou uměleckou hodnotou, ale i atraktivní polohou, může se stát centrem kulturního dění a setkávání v místní komunitě.

V neposlední řadě je vhodné zdůraznit, že nedaleko navrhované lokality se nachází zastávka veřejné dopravy. Tato strategická poloha umožňuje, aby dílo bylo dobře viditelné pro cestující, kteří využívají veřejnou dopravu. Viditelnost z této zastávky přispěje k širšímu povědomí o uměleckém díle a jeho významu, což zvýší jeho vliv na místní komunitu a návštěvníky.

Možnosti umělecké intervence

Umělecké dílo v kontextu filmu „Černý Petr“ otevírá dveře k reflektování univerzálních témat, která jsou stále relevantní v dnešní době. Jednou z klíčových myšlenek, které může tato tvorba zdůraznit, je téma mládí a radosti ze života. Film přenáší pocity a zážitky mladých jedinců, kteří procházejí různými situacemi a hledají svou identitu.

Další důležitou dimenzí uměleckého díla je pospolitost. Scény na zimním stadionu, kde se postava Čendy dohaduje o významu slova „ahoj“ nebo „hoj“, mohou symbolizovat snahu komunikovat a navazovat vztahy. Slovo „ahoj“ zde není pouze pozdravem, ale může být vnímáno jako univerzální výraz setkání a propojování lidí. Zároveň se stává významným prvkem filmové kultury, který přetrvává v paměti diváků a stává se součástí běžné řeči.

Umělecké dílo v tomto místě nemusí však být nutně omezeno pouze na kulturní dědictví, ale může zaměřit svůj pohled i na přírodní bohatství dané lokality. Dílo může být chápáno jako prostředek k zkoumání místa jako biotopu nebo kolébky života různorodých organismů. Tímto způsobem umělecké dílo přináší nový rozměr, který zdůrazňuje přírodní krásy ve městě a podporuje úvahu nad vzájemným propojením kultury a přírody.

Médium: Socha, happening, forma workshopu

Kurt Gebauer: Nohy z vody (České Budějovice, 2015)

Dagmar Šubrtová: Rekultivace (Mayrau, 2019)

Junichiro Ishii: Otazník (Festival Sculpture line, Praha, 2016)

Dušan Záhoranský: Slovo (Košice, 2016)

